Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 309

Έκδοση στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

60ό έτος

18 Σεπτεμβρίου 2017

Περιεχόμενα

IV *Πληροφορίες*

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2017/C 309/01 Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* 1

V *Γνωστοποιήσεις*

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2017/C 309/02 Υπόθεση C-599/14 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Ιουλίου 2017 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), Βασιλείου των Κάτω Χωρών, Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Καταπολέμηση της τρομοκρατίας — Περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων — Δέσμευση κεφαλαίων — Κοινή θέση 2001/931/ΚΕΠΠΑ — Άρθρο 1, παράγραφοι 4 και 6 — Κανονισμός (ΕΚ) 2580/2001 — Άρθρο 2, παράγραφος 3 — Διατήρηση οργανώσεως στον κατάλογο των προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που εμπλέκονται σε τρομοκρατικές ενέργειες — Προϋποθέσεις — Πραγματική βάση των αποφάσεων περί δεσμεύσεως κεφαλαίων — Απόφαση ληφθείσα από αρμόδια αρχή — Υποχρέωση αιτιολογήσεως] 2

2017/C 309/03 Γνωμοδότηση 1/15: Γνωμοδότηση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Ιουλίου 2017 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (Γνωμοδότηση δυνάμει του άρθρου 218, παράγραφος 11, ΣΛΕΕ — Σχέδιο συμφωνίας μεταξύ του Καναδά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαβίβαση δεδομένων από τις καταστάσεις με τα ονόματα των επιβατών αεροπορικών μεταφορών από την Ένωση προς τον Καναδά — Προσήκουσες νομικές βάσεις — Άρθρο 16, παράγραφος 2, άρθρο 82, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο δ', και άρθρο 87, παράγραφος 2, στοιχείο α', ΣΛΕΕ — Συμβατός χαρακτήρας με τα άρθρα 7 και 8, καθώς και με το άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης) 3

EL

2017/C 309/04 Υπόθεση C-79/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Ιουλίου 2017 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Hamas, Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Καταπολέμηση της τρομοκρατίας — Περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων — Δέσμευση κεφαλαίων — Κοινή θέση 2001/931/ΚΕΠΠΑ — Άρθρο 1, παράγραφοι 4 και 6 — Κανονισμός (ΕΚ) 2580/2001 — Άρθρο 2, παράγραφος 3 — Διατήρηση οργανώσεως στον κατάλογο των προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που ενέχονται σε τρομοκρατικές πράξεις — Προϋποθέσεις — Πραγματική βάση των αποφάσεων περί δεσμεύσεως κεφαλαίων — Απόφαση ληφθείσα από αρμόδια αρχή — Υποχρέωση αιτιολογήσεως] 4

2017/C 309/05 Υπόθεση C-517/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 — AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd, AGC Glass Germany GmbH κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Άρθρα 101 και 102 ΣΛΕΕ — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρο 30 — Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία διαπιστώνεται η ύπαρξη παράνομης συμπράξεως στην ευρωπαϊκή αγορά των υαλοπινάκων για αυτοκίνητα — Δημοσίευση μη εμπιστευτικού κειμένου της αποφάσεως αυτής — Απόρριψη αιτήσεως περί εμπιστευτικής μεταχειρίσεως ορισμένων πληροφοριών — Καθήκοντα του συμβούλου ακροάσεων — Απόφαση 2011/695/ΕΕ — Άρθρο 8 — Εμπιστευτικός χαρακτήρας — Πληροφορίες προερχόμενες από αίτηση επιείκειας — Μερική απόρριψη της αιτήσεως εμπιστευτικής μεταχειρίσεως — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Ίση μεταχείριση] . 5

2017/C 309/06 Υπόθεση C-560/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Europa Way Srl, Persidera SpA κατά Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze [Προδικαστική παραπομπή — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες — Οδηγίες 2002/20/ΕΚ, 2002/21/ΕΚ και 2002/77/ΕΚ — Χορήγηση δικαιωμάτων χρήσεως ραδιοσυχνοτήτων επίγειας ψηφιακής ραδιοφωνικής ή τηλεοπτικής εκπομπής — Ακύρωση εν εξελίξει δωρεάν διαδικασίας επιλογής («beauty contest») και αντικατάστασή της με διαδικασία επιλογής μέσω δημοπρασίας — Επέμβαση του εθνικού νομοθέτη — Ανεξαρτησία των εθνικών ρυθμιστικών αρχών — Προηγούμενη διαβούλευση — Κριτήρια χορηγήσεως — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη] 5

2017/C 309/07 Υπόθεση C-670/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — δίκη που κίνησε ο Jan Šalplachta (Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Πρόσβαση στη δικαιοσύνη επί διασυνοριακών διαφορών — Οδηγία 2003/8/ΕΚ — Κοινοί ελάχιστοι κανόνες περί του ευεργετήματος πενίας που παρέχεται στο πλαίσιο τέτοιων υποθέσεων — Πεδίο εφαρμογής — Κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους προβλέπουσα τη μη απόδοση των εξόδων μεταφράσεως των απαραίτητων δικαιολογητικών εγγράφων για την εξέταση της αιτήσεως παροχής του ευεργετήματος πενίας) 6

2017/C 309/08 Υπόθεση C-696/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 — Τσεχική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αιτήσεις αναιρέσεως — Μεταφορές — Οδηγία 2010/40/ΕΕ — Ανάπτυξη συστημάτων ευφυών μεταφορών στον τομέα των οδικών μεταφορών — Άρθρο 7 — Παροχή εξουσιοδοτήσεως στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή — Όρια — Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 885/2013 — Παροχή υπηρεσιών πληροφορήσεως για ασφαλείς και προστατευμένες θέσεις σταθμεύσεως φορτηγών και επαγγελματικών οχημάτων — Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 886/2013 — Δεδομένα και διαδικασίες για τη δωρεάν παροχή στους χρήστες ελάχιστων καθολικών πληροφοριών για την κυκλοφορία σχετικών με την οδική ασφάλεια — Άρθρο 290 ΣΛΕΕ — Σαφής καθορισμός των σκοπών, του περιεχομένου, της εκτάσεως και της διάρκειας της εξουσιοδοτήσεως — Ουσιώδες στοιχείο του ρυθμιζόμενου θέματος — Σύσταση οργανισμού ελέγχου] 7

2017/C 309/09 Υπόθεση C-80/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Tribunal administratif de Montreuil (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Arcelor Mittal Atlantique et Lorraine κατά Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie (Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Άρθρο 10α, παράγραφος 1 — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Δωρεάν χορήγηση των δικαιωμάτων — Απόφαση 2011/278/ΕΕ — Κύρος — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Προσδιορισμός του δείκτη αναφοράς για το θερμό μέταλλο — Προσφυγή στα στοιχεία που προέρχονται από τα «BREF» σιδήρου και χάλυβα και τις κατευθυντήριες γραμμές για τον προσδιορισμό των δεικτών αναφοράς για το θερμό μέταλλο — Έννοια των «παρόμοιων προϊόντων» — Εγκαταστάσεις αναφοράς — Υποχρέωση αιτιολογήσεως) 7

2017/C 309/10 Υπόθεση C-84/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 — Continental Reifen Deutschland GmbH κατά Compagnie générale des établissements Michelin, Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) [Αίτηση αναιρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «XKING» — Ανακοπή του δικαιούχου των εθνικών σημάτων και της διεθνούς καταχωρίσεως που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «X» — Απόρριψη της ανακοπής από το τμήμα προσφυγών — Κίνδυνος συγχύσεως — Παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων] 8

2017/C 309/11 Υπόθεση C-112/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Persidera SpA κατά Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti (Προδικαστική παραπομπή — Υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες — Οδηγίες 2002/20/ΕΚ, 2002/21/ΕΚ και 2002/77/ΕΚ — Ίση μεταχείριση — Καθορισμός του αριθμού ψηφιακών ραδιοσυχνοτήτων που πρόκειται να παραχωρηθούν σε κάθε φορέα εκμεταλλεύσεως που είναι κάτοχος δικαιωμάτων χρήσεως αναλογικών ραδιοσυχνοτήτων — Λήψη υπόψη και των παρανόμως χρησιμοποιουμένων αναλογικών ραδιοσυχνοτήτων — Αντιστοιχία μεταξύ του αριθμού των υπό εκμετάλλευση αναλογικών ραδιοσυχνοτήτων και των παραχωρουμένων ψηφιακών ραδιοσυχνοτήτων) 9

2017/C 309/12 Υπόθεση C-175/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Korkein oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paajanen, Satu Piik κατά SOS-Lapsikylä ry (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Άρθρο 17 — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Προσαυξήσεις των αμοιβών — Ένωση παιδικής προστασίας — «Γονείς παιδικού χωριού» — Προσωρινή απουσία των «γονέων SOS» — Εργαζόμενες απασχολούμενες ως «αναπληρωτές γονείς SOS» — Έννοια) 10

2017/C 309/13 Υπόθεση C-182/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 — Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Salumificio Fratelli Beretta SpA [Αίτηση αναιρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «STICK MiniMINI Beretta» — Ανακοπή του δικαιούχου του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Mini Wini — Απόρριψη της ανακοπής από το τμήμα προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Κίνδυνος συγχύσεως — Επίπεδος προσοχής του ενδιαφερόμενου κοινού — Αυτοτελής διακριτική θέση — Κυρίαρχος χαρακτήρας — Κριτήρια εκτιμήσεως της οπτικής ομοιότητας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως) 10

2017/C 309/14 Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-196/16 και C-197/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Comune di Corridonia (C-196/16), Comune di Loro Piceno (C-197/16) κ. λπ. κατά Provincia di Macerata, Provincia di Macerata Settore 10 — Ambiente (Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Οδηγία 85/337/ΕΟΚ — Οδηγία 2011/92/ΕΕ — Δυνατότητα εκ των υστέρων διενέργειας εκτιμήσεως των περιβαλλοντικών επιπτώσεων για μονάδα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από βιοαέριο που ήδη λειτουργεί, προκειμένου να της χορηγηθεί νέα άδεια) 11

2017/C 309/15 Υπόθεση C-225/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Mossa Ouhrami (Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Επιστροφή παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών — Οδηγία 2008/115/ΕΚ — Άρθρο 11, παράγραφος 2 — Απόφαση απαγορεύσεως εισόδου που εκδόθηκε πριν από τη θέση σε ισχύ της εν λόγω οδηγίας και προβλέπει διάρκεια μεγαλύτερη από την προβλεπόμενη στην οδηγία — Αφετηρία του υπολογισμού του διαστήματος απαγορεύσεως εισόδου) 12

2017/C 309/16 Υπόθεση C-348/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Tribunale di Milano (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Moussa Sacko κατά Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano (Προδικαστική παραπομπή — Πολιτική ασύλου — Οδηγία 2013/32/ΕΕ — Άρθρα 12, 14, 31 και 46 — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Προσφυγή κατά αποφάσεως με την οποία απορρίπτεται αίτηση διεθνούς προστασίας — Δυνατότητα του δικαστηρίου να αποφανθεί χωρίς να ακούσει τον αιτούντα) 12

2017/C 309/17 Υπόθεση C-386/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — «Toridas» UAB κατά Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos [Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 138, παράγραφος 1 — Χαρακτηρισμός πράξης ως ενδοκοινοτικής παράδοσης — Απαλλαγή των ενδοκοινοτικών παραδόσεων αγαθών από τον φόρο — Πρόθεση του αποκτώντος να μεταπωλήσει τα αγορασθέντα αγαθά σε υποκείμενο στον φόρο σε άλλο κράτος μέλος πριν από την απομάκρυνσή τους από το έδαφος του πρώτου κράτους μέλους — Ενδεχόμενη επίπτωση της επεξεργασίας μέρους των αγαθών πριν από την αποστολή τους] 13

2017/C 309/18 Υπόθεση C-471/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 — Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Meissen Keramik GmbH [Αίτηση αναιρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού σήματος που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «meissen» — Απόρριψη της ανακοπής — Αποδεικτικά στοιχεία προσκομιζόμενα για πρώτη φορά — Παραμόρφωση — Ουσιαστική χρήση των προγενέστερων σημάτων — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 7, παράγραφος 3 — Άρθρο 8, παράγραφος 5 — Συσχετισμός μεταξύ των προς σύγκριση σημάτων] 14

2017/C 309/19 Υπόθεση C-490/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — A.S. κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας [Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 — Προσδιορισμός του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας — Άφιξη εξαιρετικά μεγάλου αριθμού υπηκόων τρίτων χωρών προς αναζήτηση διεθνούς προστασίας — Οργάνωση από τις αρχές κράτους μέλους της διάβασης των συνόρων του με σκοπό τη διέλευση προς άλλο κράτος μέλος — Είσοδος επιτραπείσα κατά παρέκκλιση για ανθρωπιστικούς λόγους — Άρθρο 13 — Παράνομη διάβαση εξωτερικών συνόρων — Προθεσμία δώδεκα μηνών από την ημερομηνία της διαβάσεως των συνόρων — Άρθρο 27 — Μέσο ένδικης προστασίας — Έκταση του δικαστικού ελέγχου — Άρθρο 29 — Προθεσμία έξι μηνών για την εκτέλεση της μεταφοράς — Υπολογισμός των προθεσμιών — Άσκηση ενδίκου βοηθήματος — Ανασταλτικό αποτέλεσμα] 14

2017/C 309/20 Υπόθεση C-519/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Superfoz — Supermercados Lda κατά Fazenda Pública [Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Κανονισμός (ΕΚ) 882/2004 — Επίσημοι έλεγχοι των ζωοτροφών και των τροφίμων — Χρηματοδότηση των επίσημων ελέγχων — Άρθρα 26 και 27 — Γενική φορολογία — Τέλη ή επιβαρύνσεις — Τέλος επιβαλλόμενο στα καταστήματα πωλήσεως τροφίμων] 15

2017/C 309/21 Υπόθεση C-646/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ένδικη διαδικασία που κίνησαν οι Khadija Jafari, Zainab Jafari [Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 — Προσδιορισμός του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας — Άφιξη εξαιρετικά μεγάλου αριθμού υπηκόων τρίτων χωρών προς αναζήτηση διεθνούς προστασίας — Οργάνωση από τις αρχές κράτους μέλους της διαβάσεως των συνόρων του με σκοπό τη διέλευση προς άλλο κράτος μέλος — Είσοδος επιτραπείσα κατά παρέκκλιση για ανθρωπιστικούς λόγους — Άρθρο 2, στοιχείο ιγ΄ — Έννοια της «θεωρήσεως» — Άρθρο 12 — Έκδοση θεωρήσεως — Άρθρο 13 — Παράνομη διάβαση εξωτερικών συνόρων] 16

2017/C 309/22 Υπόθεση C-670/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Verwaltungsgericht Minden (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Tsegezab Mengesteab κατά Bundesrepublik Deutschland (Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 — Προσδιορισμός του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας — Άρθρο 20 — Έναρξη της διαδικασίας προσδιορισμού — Υποβολή αιτήσεως διεθνούς προστασίας — Πρακτικό που καταρτίζεται από τη δημόσια αρχή, το οποίο περιέρχεται στις αρμόδιες αρχές — Άρθρο 21, παράγραφος 1 — Προθεσμίες που προβλέπονται για την υποβολή αιτήματος περί αναδοχής — Μεταβίβαση της ευθύνης σε άλλο κράτος μέλος — Άρθρο 27 — Ένδικο βοήθημα — Έκταση του δικαστικού ελέγχου) 17

2017/C 309/23 Υπόθεση C-262/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) στις 10 Μαΐου 2017 — Solvay Chimica Italia SpA κ.λπ. κατά Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico 17

2017/C 309/24 Υπόθεση C-263/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) στις 10 Μαΐου 2017 — Whirlpool Europe Srl κ.λπ. κατά Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico 18

2017/C 309/25 Υπόθεση C-273/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) στις 10 Μαΐου 2017 — Sol Gas Primari Srl κατά Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico 19

2017/C 309/26 Υπόθεση C-297/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 23 Μαΐου 2017 — Bashar Ibrahim κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας . . . 20

2017/C 309/27 Υπόθεση C-299/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Berlin (Γερμανία) στις 23 Μαΐου 2017 — VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH κατά Google Inc. 21

2017/C 309/28 Υπόθεση C-312/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesarbeitsgericht Hamm (Γερμανία) στις 29 Μαΐου 2017 — Surjit Singh Bedi κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, ασκώντας ιδίω ονόματι, μέσω του θεσμού της εξαιρετικής νομιμοποιήσεως, τα δικαιώματα του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας 22

2017/C 309/29 Υπόθεση C-318/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 30 Μαΐου 2017 — Mahmud Ibrahim κ.λπ. κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας 23

2017/C 309/30 Υπόθεση C-319/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 30 Μαΐου 2017 — Nisreen Sharqawi κ.λπ. κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας 24

2017/C 309/31 Υπόθεση C-328/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria (Ιταλία) στις 31 Μαΐου 2017 — Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA κ.λπ. κατά Atpl Liguria — Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria 25

2017/C 309/32 Υπόθεση C-331/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte d'appello di Roma (Ιταλία) την 1η Ιουνίου 2017 — Martina Sciotto κατά Fondazione Teatro dell'Opera di Roma 26

2017/C 309/33 Υπόθεση C-342/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto (Ιταλία) στις 8 Ιουνίου 2017 — Memoria Srl, Antonia Dall'Antonia κατά Comune di Padova 26

2017/C 309/34 Υπόθεση C-368/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 16 Ιουνίου 2017 — Hüsken κ.λπ. κατά Lufthansa CityLine GmbH 27

2017/C 309/35 Υπόθεση C-374/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 21 Ιουνίου 2017 — Finanzamt B κατά A-Brauerei 27

2017/C 309/36 Υπόθεση C-389/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (Λιθουανία) στις 29 Ιουνίου 2017 — UAB «EVP International» κατά Lietuvos bankas 28

2017/C 309/37 Υπόθεση C-400/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Dolj (Ρουμανία) στις 30 Ιουνίου 2017 — Mihaela Iuliana Scripnic, Radu Constantin Scripnic, Alexandru Gheorghița, Vasilica Gheorghița κατά SC Bancpost SA, SC Bancpost SA — sucursala Dolj 28

2017/C 309/38 Υπόθεση C-402/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 4 Ιουλίου 2017 η JYSK sp. z o.o. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 4 Μαΐου 2017 στην υπόθεση T-403/15, JYSK sp. z o.o. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής 29

2017/C 309/39 Υπόθεση C-413/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Λιθουανία) στις 10 Ιουλίου 2017 — UAB «Roche Lietuva» κατά VšĮ Kauno Dainavos poliklinika 29

2017/C 309/40 Υπόθεση C-431/17: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) την 17η Ιουλίου 2017 — Μοναχός Ειρηναίος, κατά κόσμον Αντώνιος Γιακουμάκης του Εμμανουήλ κατά Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών 30

2017/C 309/41 Υπόθεση C-443/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 24 Ιουλίου 2017 — Abraxis Bioscience LLC κατά Comptroller General of Patents 30

2017/C 309/42 Υπόθεση C-458/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 31 Ιουλίου 2017 ο Rami Makhlouf κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 18 Μαΐου 2017 στην υπόθεση T-410/16, Rami Makhlouf κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης 31

Γενικό Δικαστήριο

2017/C 309/43 Υπόθεση T-371/17 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 2017 — Qualcomm και Qualcomm Europe κατά Επιτροπής [Ασφαλιστικά μέτρα — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρο 18, παράγραφος 3 — Απόφαση περί παροχής πληροφοριών — Αίτηση ασφαλιστικών μέτρων — Έλλειψη επείγοντος] 33

2017/C 309/44 Υπόθεση T-429/17: Προσφυγή της 11ης Ιουλίου 2017 — Laboratoires Majorelle κατά EUIPO — Jardin Majorelle (LABORATOIRES MAJORELLE) 33

2017/C 309/45 Υπόθεση T-438/17: Προσφυγή της 17ης Ιουλίου 2017 — The Scotch Whisky Association κατά EUIPO — José Estévez (JOHN COR) 34

2017/C 309/46 Υπόθεση T-456/17: Προσφυγή της 21ης Ιουλίου 2017 — Lupu κατά EUIPO — Dzhihangir (Djili soy original DS) 35

2017/C 309/47 Υπόθεση T-459/17: Προσφυγή της 21ης Ιουλίου 2017 — Fifth Avenue Entertainment κατά EUIPO — Commodore Entertainment Corporation (THE COMMODORES) 36

2017/C 309/48 Υπόθεση T-464/17: Προσφυγή-αγωγή της 26ης Ιουλίου 2017 — TP κατά Επιτροπής 36

2017/C 309/49 Υπόθεση T-465/17: Προσφυγή της 26ης Ιουλίου 2017 — VKR Holding κατά EUIPO (VELUX) 37

2017/C 309/50 Υπόθεση T-469/17: Προσφυγή της 28ης Ιουλίου 2017 — The Scotch Whisky Association κατά EUIPO — José Estévez (JOHN COR) 38

2017/C 309/51 Υπόθεση T-470/17: Προσφυγή της 26ης Ιουλίου 2017 — Sensotek κατά EUIPO — Senso Tecnologie (sensotek) 38

2017/C 309/52 Υπόθεση T-471/17: Προσφυγή της 28ης Ιουλίου 2017 — Edison κατά EUIPO (EDISON) 39

2017/C 309/53 Υπόθεση T-488/17: Προσφυγή της 3ης Αυγούστου 2017 — Ghost — Corporate Management κατά EUIPO (Dry Zone) 40

2017/C 309/54 Υπόθεση T-489/17: Προσφυγή της 2ας Αυγούστου 2017 — Windspiel Manufaktur κατά EUIPO (απεικόνιση πώματος φιάλης) 40

2017/C 309/55 Υπόθεση T-13/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Ιουλίου 2017 — Gauff κατά EUIPO — H.P. Gauff Ingenieure (GAUFF) 41

2017/C 309/56 Υπόθεση T-260/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 2017 — Bank of New York Mellon κατά EUIPO — Nixen Partners (NEXEN PULSE) 41

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2017/C 309/01)

Τελευταία δημοσίευση

ΕΕ C 300 της 11.9.2017

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

ΕΕ C 293 της 4.9.2017

ΕΕ C 283 της 28.8.2017

ΕΕ C 277 της 21.8.2017

ΕΕ C 269 της 14.8.2017

ΕΕ C 256 της 7.8.2017

ΕΕ C 249 της 31.7.2017

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Ιουλίου 2017 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), Βασιλείου των Κάτω Χωρών, Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-599/14 P) ([1])

[Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Καταπολέμηση της τρομοκρατίας — Περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων — Δέσμευση κεφαλαίων — Κοινή θέση 2001/931/ΚΕΠΠΑ — Άρθρο 1, παράγραφοι 4 και 6 — Κανονισμός (ΕΚ) 2580/2001 — Άρθρο 2, παράγραφος 3 — Διατήρηση οργανώσεως στον κατάλογο των προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που εμπλέκονται σε τρομοκρατικές ενέργειες — Προϋποθέσεις — Πραγματική βάση των αποφάσεων περί δεσμεύσεως κεφαλαίων — Απόφαση ληφθείσα από αρμόδια αρχή — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]

(2017/C 309/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείον: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. Finnegan, B. Driessen και G. Étienne)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) (εκπρόσωποι: T. Buruma και A. M. van Eik, advocaten), Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: M. K. Bulterman και τον J. Langer), Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: S. Brandon, C. Crane, J. Kraehling και V. Kaye, επικουρούμενοι από την M. Gray, barrister), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Gauci και F. Castillo de la Torre)

Παρεμβαίνουσα στη διαδικασία αναιρέσεως: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues, F. Fize, D. Colas και B. Fodda)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.*

2) *Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, τα δικαστικά έξοδα των Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE).*

3) *Η Γαλλική Δημοκρατία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας καθώς και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.*

([1]) ΕΕ C 89 της 16.3.2015.

Γνωμοδότηση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Ιουλίου 2017 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

(Γνωμοδότηση 1/15) ([1])

(Γνωμοδότηση δυνάμει του άρθρου 218, παράγραφος 11, ΣΛΕΕ — Σχέδιο συμφωνίας μεταξύ του Καναδά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαβίβαση δεδομένων από τις καταστάσεις με τα ονόματα των επιβατών αεροπορικών μεταφορών από την Ένωση προς τον Καναδά — Προσήκουσες νομικές βάσεις — Άρθρο 16, παράγραφος 2, άρθρο 82, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο δ', και άρθρο 87, παράγραφος 2, στοιχείο α', ΣΛΕΕ — Συμβατός χαρακτήρας με τα άρθρα 7 και 8, καθώς και με το άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης)

(2017/C 309/03)

Γλώσσα διαδικασίας: όλες οι επίσημες γλώσσες

Αιτούν

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: F. Drexler, A. Caiola και D. Moore)

Διατακτικό

1) *Η απόφαση του Συμβουλίου για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ένωσης, της Συμφωνίας μεταξύ του Καναδά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τη διαβίβαση και επεξεργασία δεδομένων [προερχομένων] από τις καταστάσεις με τα ονόματα των επιβατών πρέπει να στηρίζεται από κοινού στο άρθρο 16, παράγραφος 2, και στο άρθρο 87, παράγραφος 2, στοιχείο α', ΣΛΕΕ.*

2) *Η Συμφωνία μεταξύ του Καναδά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τη διαβίβαση και επεξεργασία δεδομένων [προερχομένων] από τις καταστάσεις με τα ονόματα των επιβατών δεν είναι συμβατή με τα άρθρα 7, 8 και 21, καθώς και με το άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθόσον δεν αποκλείει τη διαβίβαση ευαίσθητων δεδομένων από την Ευρωπαϊκή Ένωση στον Καναδά και τη χρήση και διατήρηση των δεδομένων αυτών.*

Η Συμφωνία μεταξύ του Καναδά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τη διαβίβαση και επεξεργασία δεδομένων [προερχομένων] από τις καταστάσεις με τα ονόματα των επιβατών πρέπει, για να είναι συμβατή με τα άρθρα 7 και 8, καθώς και με το άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων:

α) *να καθορίζει σαφώς και επακριβώς τα δεδομένα από τις καταστάσεις με τα ονόματα των επιβατών που πρόκειται να διαβιβάζονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση στον Καναδά·*

β) *να προβλέπει ότι τα πρότυπα και κριτήρια που θα χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο της αυτοματοποιημένης επεξεργασίας των δεδομένων από τις καταστάσεις με τα ονόματα των επιβατών θα είναι ειδικά και αξιόπιστα και ότι δεν θα ενέχουν διακρίσεις· να προβλέπει ότι οι χρησιμοποιούμενες βάσεις δεδομένων θα περιορίζονται σε εκείνες των οποίων κάνει χρήση ο Καναδάς σχετικά με την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και των σοβαρών μορφών διεθνικού εγκλήματος·*

γ) *να προβλέπει, εκτός των περιπτώσεων χρήσεως στο πλαίσιο διακριβώσεων σχετικών με τα προκαθορισμένα πρότυπα και κριτήρια στα οποία στηρίζεται η αυτοματοποιημένη επεξεργασία των δεδομένων από τις καταστάσεις με τα ονόματα των επιβατών, ότι η εκ μέρους της αρμόδιας καναδικής αρχής χρήση των δεδομένων αυτών κατά την παραμονή στον Καναδά των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και κατόπιν της αναχωρήσεώς τους από τη χώρα αυτή, καθώς και κάθε κοινοποίηση των εν λόγω δεδομένων σε άλλες αρχές, υπόκειται σε ουσιαστικές και διαδικαστικές προϋποθέσεις στηριζόμενες σε αντικειμενικά κριτήρια· να εξαρτά τη χρήση και κοινοποίηση αυτή, εκτός περιπτώσεων έκτακτης ανάγκης δεόντως αιτιολογημένων, από προηγούμενο έλεγχο τον οποίο θα διενεργεί είτε δικαστήριο είτε ανεξάρτητη διοικητική οντότητα, των οποίων η απόφαση, βάσει της οποίας θα επιτρέπεται η χρήση, εκδίδεται κατόπιν αιτιολογημένης αιτήσεως των αρχών αυτών, υποβληθείσας, ιδίως, στο πλαίσιο διαδικασιών για την πρόληψη, την ανίχνευση ή την ποινική δίωξη·*

δ) *να περιορίζει τη διατήρηση των δεδομένων από τις καταστάσεις με τα ονόματα των επιβατών, κατόπιν της αναχωρήσεως των επιβατών αεροπορικών μεταφορών, στα δεδομένα των επιβατών για τους οποίους υφίστανται αντικειμενικά στοιχεία βάσει των οποίων μπορεί να γίνει δεκτό ότι αποτελούν ενδεχομένως κίνδυνο με γνώμονα την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και του σοβαρού διεθνικού εγκλήματος·*

ε) *να εξαρτά την εκ μέρους της αρμόδιας καναδικής αρχής κοινοποίηση των δεδομένων από τις καταστάσεις με τα ονόματα των επιβατών στις δημόσιες αρχές τρίτης χώρας από την προϋπόθεση ότι υφίσταται είτε συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της τρίτης χώρας αυτής, ισοδύναμη με τη συμφωνία μεταξύ του Καναδά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τη διαβίβαση και επεξεργασία δεδομένων [προερχομένων] από τις καταστάσεις με τα ονόματα των επιβατών, είτε απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, δυνάμει του άρθρου 25, παράγραφος 6, της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, αφορώσα τις αρχές προς τις οποίες εξετάζεται να διαβιβασθούν τα δεδομένα που προέρχονται από τις καταστάσεις με τα ονόματα των επιβατών·*

στ) *να προβλέπει δικαίωμα ατομικής ενημερώσεως των επιβατών αεροπορικών μεταφορών σε περίπτωση χρήσεως των δεδομένων που προέρχονται από τις καταστάσεις με τα ονόματα των επιβατών και τα οποία τους αφορούν κατά τη διάρκεια της παραμονής τους στον Καναδά και κατόπιν της αναχωρήσεώς τους από τη χώρα αυτή, καθώς και σε περίπτωση δημοσιοποιήσεως των δεδομένων αυτών από την αρμόδια καναδική αρχή σε άλλες αρχές ή σε ιδιώτες·*

ζ) *να διασφαλίζει ότι η εποπτεία των κανόνων που προβλέπει η συμφωνία μεταξύ του Καναδά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τη διαβίβαση και επεξεργασία δεδομένων [προερχομένων] από τις καταστάσεις με τα ονόματα των επιβατών, σχετικά με την προστασία των επιβατών αεροπορικών μεταφορών έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων από τις καταστάσεις με τα ονόματα των επιβατών τα οποία τους αφορούν, θα ασκείται από ανεξάρτητη ελεγκτική αρχή.*

([1]) ΕΕ C 138 της 27.4.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Ιουλίου 2017 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Hamas, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-79/15 P) ([1])

[Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Καταπολέμηση της τρομοκρατίας — Περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων — Δέσμευση κεφαλαίων — Κοινή θέση 2001/931/ΚΕΠΠΑ — Άρθρο 1, παράγραφοι 4 και 6 — Κανονισμός (ΕΚ) 2580/2001 — Άρθρο 2, παράγραφος 3 — Διατήρηση οργανώσεως στον κατάλογο των προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που ενέχονται σε τρομοκρατικές πράξεις — Προϋποθέσεις — Πραγματική βάση των αποφάσεων περί δεσμεύσεως κεφαλαίων — Απόφαση ληφθείσα από αρμόδια αρχή — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]

(2017/C 309/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείον: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: B. Driessen, G. Étienne, M. Bishop)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Hamas (εκπρόσωπος: L. Glock, avocate), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre, M. Κωνσταντινίδης και R. Tricot)

Παρεμβαίνουσα στην αναιρετική διαδικασία: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: D. Colas, F. Fize και G. de Bergues)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 17ης Δεκεμβρίου 2014, Hamas κατά Συμβουλίου (T-400/10, EU:T:2014:1095).*

2) *Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.*

3) *Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 146 της 4.5.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 — AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd, AGC Glass Germany GmbH κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-517/15 P) ([1])

[Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Άρθρα 101 και 102 ΣΛΕΕ — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρο 30 — Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία διαπιστώνεται η ύπαρξη παράνομης συμπράξεως στην ευρωπαϊκή αγορά των υαλοπινάκων για αυτοκίνητα — Δημοσίευση μη εμπιστευτικού κειμένου της αποφάσεως αυτής — Απόρριψη αιτήσεως περί εμπιστευτικής μεταχειρίσεως ορισμένων πληροφοριών — Καθήκοντα του συμβούλου ακροάσεων — Απόφαση 2011/695/ΕΕ — Άρθρο 8 — Εμπιστευτικός χαρακτήρας — Πληροφορίες προερχόμενες από αίτηση επιείκειας — Μερική απόρριψη της αιτήσεως εμπιστευτικής μεταχειρίσεως — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Ίση μεταχείριση]

(2017/C 309/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd, AGC Glass Germany GmbH (εκπρόσωποι: L. Garzaniti, F. Hoseinian και A. Burckett St Laurent, avocats)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Meessen, P.J.O. Van Nuffel και F. van Schaik)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.*

2) *Καταδικάζει τις AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd και AGC Glass Germany GmbH στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ 398 της 30.11.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Europa Way Srl, Persidera SpA κατά Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Υπόθεση C-560/15) ([1])

[Προδικαστική παραπομπή — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες — Οδηγίες 2002/20/ΕΚ, 2002/21/ΕΚ και 2002/77/ΕΚ — Χορήγηση δικαιωμάτων χρήσεως ραδιοσυχνοτήτων επίγειας ψηφιακής ραδιοφωνικής ή τηλεοπτικής εκπομπής — Ακύρωση εν εξελίξει δωρεάν διαδικασίας επιλογής («beauty contest») και αντικατάστασή της με διαδικασία επιλογής μέσω δημοπρασίας — Επέμβαση του εθνικού νομοθέτη — Ανεξαρτησία των εθνικών ρυθμιστικών αρχών — Προηγούμενη διαβούλευση — Κριτήρια χορηγήσεως — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη]

(2017/C 309/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Europa Way Srl, Persidera SpA

κατά

Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

παρισταμένων των: Elettronica Industriale SpA, Cairo Network Srl, Tivuitalia SpA, Radiotelevisione italiana SpA (RAI), Sky Italia Srl

Διατακτικό

1) *Το άρθρο 3, παράγραφος 3α, της οδηγίας 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία-πλαίσιο), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/140/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στην ακύρωση, από τον εθνικό νομοθέτη, εν εξελίξει διαδικασίας επιλογής για την παραχώρηση ραδιοσυχνοτήτων η οποία προκηρύχθηκε από την αρμόδια εθνική ρυθμιστική αρχή σε πλαίσιο όπως αυτό της υποθέσεως της κύριας δίκης, πλην όμως ανεστάλη με υπουργική απόφαση.*

2) *Το άρθρο 9 της οδηγίας 2002/21, τα άρθρα 3, 5 και 7 της οδηγίας 2002/20/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/140, καθώς και τα άρθρα 2 και 4 της οδηγίας 2002/77/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με τον ανταγωνισμό στις αγορές δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται στην αντικατάσταση δωρεάν διαδικασίας επιλογής για την παραχώρηση ραδιοσυχνοτήτων, η οποία διοργανώθηκε προς θεραπεία του παράνομου αποκλεισμού ορισμένων φορέων εκμεταλλεύσεως από την αγορά, με διαδικασία επιλογής μέσω δημοπρασίας, βάσει αναθεωρημένου προγράμματος κατανομής ραδιοσυχνοτήτων στο πλαίσιο του οποίου ο αριθμός τους μειώθηκε, υπό την προϋπόθεση η νέα διαδικασία επιλογής να στηρίζεται σε αντικειμενικά, διαφανή, αμερόληπτα και αναλογικά κριτήρια και να συνάδει προς τους σκοπούς που καθορίζονται με το άρθρο 8, παράγραφοι 2 έως 4, της οδηγίας 2002/21, όπως τροποποιήθηκε. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να ελέγξει, βάσει όλων των κρίσιμων στοιχείων, αν οι όροι που έχουν καθοριστεί στο πλαίσιο της διαδικασίας επιλογής μέσω δημοπρασίας μπορούν να καταστήσουν δυνατή την πραγματική είσοδο νέων φορέων εκμεταλλεύσεως στην αγορά της ψηφιακής τηλεοράσεως, χωρίς να ευνοούν αδικαιολόγητα τους φορείς εκμεταλλεύσεως που δραστηριοποιούνταν ήδη στην αγορά της αναλογικής ή της ψηφιακής τηλεοράσεως.*

3) *Η αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στην ακύρωση διαδικασίας επιλογής για την παραχώρηση ραδιοσυχνοτήτων με την αιτιολογία και μόνον ότι δεκτοί στη διαδικασία αυτή έγιναν φορείς εκμεταλλεύσεως, όπως οι προσφεύγουσες της κύριας δίκης, στους οποίους, ελλείψει άλλων υποψηφίων, θα χορηγούνταν δικαιώματα χρήσεως ραδιοσυχνοτήτων επίγειας ψηφιακής ραδιοφωνικής ή τηλεοπτικής εκπομπής, αν η εν λόγω διαδικασία δεν είχε ακυρωθεί.*

([1]) ΕΕ C 38 της 1.2.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — δίκη που κίνησε ο Jan Šalplachta

(Υπόθεση C-670/15) ([1])

(Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Πρόσβαση στη δικαιοσύνη επί διασυνοριακών διαφορών — Οδηγία 2003/8/ΕΚ — Κοινοί ελάχιστοι κανόνες περί του ευεργετήματος πενίας που παρέχεται στο πλαίσιο τέτοιων υποθέσεων — Πεδίο εφαρμογής — Κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους προβλέπουσα τη μη απόδοση των εξόδων μεταφράσεως των απαραίτητων δικαιολογητικών εγγράφων για την εξέταση της αιτήσεως παροχής του ευεργετήματος πενίας)

(2017/C 309/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesarbeitsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Jan Šalplachta

Διατακτικό

Τα άρθρα 3, 8 και 12 της οδηγίας 2003/8/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, για βελτίωση της πρόσβασης στη δικαιοσύνη επί διασυνοριακών διαφορών μέσω της θέσπισης στοιχειωδών κοινών κανόνων σχετικά με το ευεργέτημα πενίας στις διαφορές αυτές, λαμβανόμενα υπόψη από κοινού, έχουν την έννοια ότι το ευεργέτημα πενίας που παρέχεται από το κράτος μέλος στο οποίο εδρεύει το δικαστήριο, και στο οποίο φυσικό πρόσωπο που έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του σε άλλο κράτος μέλος υπέβαλε αίτηση παροχής ευεργετήματος πενίας στο πλαίσιο διασυνοριακής διαφοράς, περιλαμβάνει και τα έξοδα μεταφράσεως των απαραίτητων δικαιολογητικών εγγράφων για την εξέταση της εν λόγω αιτήσεως, στα οποία υποβλήθηκε το πρόσωπο αυτό.

([1]) ΕΕ C 90 της 7.3.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 — Τσεχική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-696/15 P) ([1])

[Αιτήσεις αναιρέσεως — Μεταφορές — Οδηγία 2010/40/ΕΕ — Ανάπτυξη συστημάτων ευφυών μεταφορών στον τομέα των οδικών μεταφορών — Άρθρο 7 — Παροχή εξουσιοδοτήσεως στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή — Όρια — Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 885/2013 — Παροχή υπηρεσιών πληροφορήσεως για ασφαλείς και προστατευμένες θέσεις σταθμεύσεως φορτηγών και επαγγελματικών οχημάτων — Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 886/2013 — Δεδομένα και διαδικασίες για τη δωρεάν παροχή στους χρήστες ελάχιστων καθολικών πληροφοριών για την κυκλοφορία σχετικών με την οδική ασφάλεια — Άρθρο 290 ΣΛΕΕ — Σαφής καθορισμός των σκοπών, του περιεχομένου, της εκτάσεως και της διάρκειας της εξουσιοδοτήσεως — Ουσιώδες στοιχείο του ρυθμιζόμενου θέματος — Σύσταση οργανισμού ελέγχου]

(2017/C 309/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, J. Vláčil, T. Müller και J. Pavliš)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Buchet, P. J. O. Van Nuffel, J. Hottiaux και Z. Malůšková)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.*

2) *Καταδικάζει την Τσεχική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 78 της 29.2.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Tribunal administratif de Montreuil (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Arcelor Mittal Atlantique et Lorraine κατά Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

(Υπόθεση C-80/16) ([1])

(Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Άρθρο 10α, παράγραφος 1 — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Δωρεάν χορήγηση των δικαιωμάτων — Απόφαση 2011/278/ΕΕ — Κύρος — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Προσδιορισμός του δείκτη αναφοράς για το θερμό μέταλλο — Προσφυγή στα στοιχεία που προέρχονται από τα «BREF» σιδήρου και χάλυβα και τις κατευθυντήριες γραμμές για τον προσδιορισμό των δεικτών αναφοράς για το θερμό μέταλλο — Έννοια των «παρόμοιων προϊόντων» — Εγκαταστάσεις αναφοράς — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2017/C 309/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal administratif de Montreuil

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Arcelor Mittal Atlantique et Lorraine

κατά

Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

Διατακτικό

Από την εξέταση των υποβληθέντων ερωτημάτων δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

([1]) ΕΕ C 136 της 18.4.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 — Continental Reifen Deutschland GmbH κατά Compagnie générale des établissements Michelin, Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

(Υπόθεση C-84/16 P) ([1])

[Αίτηση αναιρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «XKING» — Ανακοπή του δικαιούχου των εθνικών σημάτων και της διεθνούς καταχωρίσεως που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «X» — Απόρριψη της ανακοπής από το τμήμα προσφυγών — Κίνδυνος συγχύσεως — Παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων]

(2017/C 309/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Continental Reifen Deutschland GmbH (εκπρόσωποι: S. O. Gillert, K. Vanden Bossche, Köhn-Gerdes και J. Schumacher, Rechtsanwalwälte)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Compagnie générale des établissements Michelin (εκπρόσωπος: E. Carrillo, abogada), Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: M. Fischer)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.*

2) *Καταδικάζει την Continental Reifen Deutschland GmbH να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα δικαστικά έξοδα της Compagnie générale des établissements Michelin.*

3) *Το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) φέρει τα δικαστικά έξοδά του.*

([1]) ΕΕ C 211 της 13.6.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Persidera SpA κατά Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Υπόθεση C-112/16) ([1])

(Προδικαστική παραπομπή — Υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες — Οδηγίες 2002/20/ΕΚ, 2002/21/ΕΚ και 2002/77/ΕΚ — Ίση μεταχείριση — Καθορισμός του αριθμού ψηφιακών ραδιοσυχνοτήτων που πρόκειται να παραχωρηθούν σε κάθε φορέα εκμεταλλεύσεως που είναι κάτοχος δικαιωμάτων χρήσεως αναλογικών ραδιοσυχνοτήτων — Λήψη υπόψη και των παρανόμως χρησιμοποιουμένων αναλογικών ραδιοσυχνοτήτων — Αντιστοιχία μεταξύ του αριθμού των υπό εκμετάλλευση αναλογικών ραδιοσυχνοτήτων και των παραχωρουμένων ψηφιακών ραδιοσυχνοτήτων)

(2017/C 309/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Persidera SpA

κατά

Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti

παρισταμένων των: Radiotelevisione italiana SpA (RAI), Reti Televisive Italiane SpA (RTI), Elettronica Industriale SpA, Television Broadcasting System Spa, Premiata Ditta Borghini e Stocchetti di Torino Srl, Rete A SpA, Centro Europa 7 Srl, Prima TV SpA, Sky Italia Srl, Elemedia SpA

Διατακτικό

1) *Το άρθρο 9 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία-πλαίσιο), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/140/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, τα άρθρα 3, 5 και 7 της οδηγίας 2002/20/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/140, καθώς και τα άρθρα 2 και 4 της οδηγίας 2002/77/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με τον ανταγωνισμό στις αγορές δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική διάταξη δυνάμει της οποίας, για τους σκοπούς της μετατροπής των υφιστάμενων αναλογικών τηλεοπτικών δικτύων σε ψηφιακά δίκτυα, λαμβάνονται υπόψη και τα παρανόμως λειτουργούντα αναλογικά τηλεοπτικά δίκτυα, εφόσον η διάταξη αυτή έχει ως αποτέλεσμα τη διατήρηση ή ακόμη και την ενίσχυση αδικαιολόγητου ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος.*

2) *Οι αρχές της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αναλογικότητας έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική διάταξη η οποία, μολονότι προβλέπει την εφαρμογή του ίδιου ακριβώς κριτηρίου μετατροπής, εντούτοις συνεπάγεται μείωση του αριθμού των παραχωρουμένων ψηφιακών δικτύων, σε σχέση με τον αριθμό των ήδη λειτουργούντων αναλογικών τηλεοπτικών δικτύων, αναλογικά μεγαλύτερη για ορισμένο φορέα εκμεταλλεύσεως σε σύγκριση προς τους ανταγωνιστές του, εκτός αν μια τέτοια μείωση είναι αντικειμενικώς δικαιολογημένη και τελεί σε αναλογία προς τον επιδιωκόμενο με αυτή σκοπό. Η συνέχεια του προσφερόμενου τηλεοπτικού προγράμματος συνιστά θεμιτό σκοπό ικανό να δικαιολογήσει τέτοια διαφορετική μεταχείριση. Πάντως, διάταξη η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα να παραχωρηθεί σε φορείς εκμεταλλεύσεως που δραστηριοποιούνται ήδη στην αγορά αριθμός ψηφιακών ραδιοσυχνοτήτων μεγαλύτερος από τον αριθμό που θα επαρκούσε για τη διασφάλιση της συνέχειας των προσφερομένων από τους φορείς αυτούς τηλεοπτικών προγραμμάτων θα έβαινε πέραν αυτού που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του ως άνω σκοπού και, συνεπώς, θα ήταν δυσανάλογη.*

([1]) ΕΕ C 175 της 17.5.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Korkein oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paajanen, Satu Piik κατά SOS-Lapsikylä ry

(Υπόθεση C-175/16) ([1])

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Άρθρο 17 — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Προσαυξήσεις των αμοιβών — Ένωση παιδικής προστασίας — «Γονείς παιδικού χωριού» — Προσωρινή απουσία των «γονέων SOS» — Εργαζόμενες απασχολούμενες ως «αναπληρωτές γονείς SOS» — Έννοια)

(2017/C 309/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paajanen, Satu Piik

κατά

SOS-Lapsikylä ry

Διατακτικό

Το άρθρο 17, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, έχει την έννοια ότι δεν μπορεί να εφαρμοστεί σε μια μισθωτή δραστηριότητα, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία συνίσταται στην ανάληψη της φροντίδας παιδιών σε οικογενειακές συνθήκες, σε αντικατάσταση του προσώπου που είναι επιφορτισμένο, κυρίως, με τα καθήκοντα αυτά, εφόσον δεν αποδεικνύεται ότι η διάρκεια του χρόνου εργασίας, καθ' ολοκληρίαν, δεν υπολογίζεται ή δεν προκαθορίζεται ή ότι μπορεί να καθορίζεται από τον ίδιο τον εργαζόμενο, ζήτημα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

([1]) ΕΕ C 191 της 30.5.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 — Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Salumificio Fratelli Beretta SpA

(Υπόθεση C-182/16 P) ([1])

[Αίτηση αναιρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «STICK MiniMINI Beretta» — Ανακοπή του δικαιούχου του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Mini Wini — Απόρριψη της ανακοπής από το τμήμα προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Κίνδυνος συγχύσεως — Επίπεδος προσοχής του ενδιαφερόμενου κοινού — Αυτοτελής διακριτική θέση — Κυρίαρχος χαρακτήρας — Κριτήρια εκτιμήσεως της οπτικής ομοιότητας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2017/C 309/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG (εκπρόσωπος: S. Labesius, Rechtsanwalt)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωπος: M. Rajh), Salumificio Fratelli Beretta SpA (εκπρόσωποι: G. Ghisletti, F. Braga και P. Pozzi, avvocati)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.*

2) *Καταδικάζει την Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 296 της 16.8.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Comune di Corridonia (C-196/16), Comune di Loro Piceno (C-197/16) κ.λπ. κατά Provincia di Macerata, Provincia di Macerata Settore 10 — Ambiente

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-196/16 και C-197/16) ([1])

(Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Οδηγία 85/337/ΕΟΚ — Οδηγία 2011/92/ΕΕ — Δυνατότητα εκ των υστέρων διενέργειας εκτιμήσεως των περιβαλλοντικών επιπτώσεων για μονάδα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από βιοαέριο που ήδη λειτουργεί, προκειμένου να της χορηγηθεί νέα άδεια)

(2017/C 309/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Comune di Corridonia (C-196/16), Comune di Loro Piceno (C-197/16), Marcello Bartolini (C-197/16), Filippo Bruè (C-197/16), Sergio Forti (C-197/16), Stefano Piatti (C-197/16), Gaetano Silvetti (C-197/16), Gianfranco Silvetti (C-197/16), Rocco Tirabasso (C-197/16), Sante Vagni (C-197/16), Albergo Ristorante Le Grazie Sas di Forti Sergio & Co. (C-197/16), Suolificio Elefante Srl (C-197/16), Suolificio Roxy Srl (C-197/16), Aldo Alessandrini (C-197/16)

κατά

Provincia di Macerata, Provincia di Macerata Settore 10 — Ambiente,

παρισταμένων των: VBIO1 Società Agricola Srl (C-196/16), Regione Marche, Agenzia Regionale per la Protezione Ambientale delle Marche — (ARPAM) — Dipartimento Provinciale di Macerata, ARPAM, VBIO2 Società Agricola Srl (C-197/16), Azienda Sanitaria Unica Regionale — Marche (ASUR Marche) (C-197/16), ASUR Marche — Area Vasta 3 (C-197/16), Comune di Colmurano (C-197/16), Comune di Loro Piceno (C-197/16)

Διατακτικό

Σε περίπτωση παραλείψεως της διενέργειας επιβεβλημένης από την οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, εκτιμήσεως των περιβαλλοντικών επιπτώσεων σχεδίου έργου, το δίκαιο της Ένωσης, αφενός, επιβάλλει στα κράτη μέλη την άρση των παράνομων συνεπειών της παραλείψεως και, αφετέρου, δεν αντιτίθεται στη διεξαγωγή της εκτιμήσεως των επιπτώσεων αυτών, χάριν τακτοποιήσεως της παραλείψεως, μετά την κατασκευή και την έναρξη λειτουργίας της συγκεκριμένης μονάδας, εφόσον:

— *οι εθνικοί κανόνες που επιτρέπουν την τακτοποίηση αυτή δεν παρέχουν στους ενδιαφερομένους την ευκαιρία να παρακάμψουν τους κανόνες του δικαίου της Ένωσης ή να αποφύγουν να τους εφαρμόσουν και*

— *η χάριν τακτοποιήσεως διενεργούμενη εκτίμηση δεν αφορά μόνο τις μελλοντικές επιπτώσεις της μονάδας αυτής στο περιβάλλον αλλά λαμβάνει υπόψη τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις από τον χρόνο της υλοποιήσεώς της.*

([1]) ΕΕ C 251 της 11.7.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Mossa Ouhrami

(Υπόθεση C-225/16) ([1])

(Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Επιστροφή παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών — Οδηγία 2008/115/ΕΚ — Άρθρο 11, παράγραφος 2 — Απόφαση απαγορεύσεως εισόδου που εκδόθηκε πριν από τη θέση σε ισχύ της εν λόγω οδηγίας και προβλέπει διάρκεια μεγαλύτερη από την προβλεπόμενη στην οδηγία — Αφετηρία του υπολογισμού του διαστήματος απαγορεύσεως εισόδου)

(2017/C 309/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Mossa Ouhrami

Διατακτικό

Το άρθρο 11, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/115/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, έχει την έννοια ότι η προβλεπόμενη στη διάταξη αυτή διάρκεια της απαγορεύσεως εισόδου, η οποία κατ' αρχήν δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη, πρέπει να υπολογίζεται με αφετηρία την ημερομηνία κατά την οποία ο ενδιαφερόμενος πράγματι εγκατέλειψε το έδαφος των κρατών μελών.

([1]) ΕΕ C 232 της 27.6.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Tribunale di Milano (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Moussa Sacko κατά Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

(Υπόθεση C-348/16) ([1])

(Προδικαστική παραπομπή — Πολιτική ασύλου — Οδηγία 2013/32/ΕΕ — Άρθρα 12, 14, 31 και 46 — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Προσφυγή κατά αποφάσεως με την οποία απορρίπτεται αίτηση διεθνούς προστασίας — Δυνατότητα του δικαστηρίου να αποφανθεί χωρίς να ακούσει τον αιτούντα)

(2017/C 309/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Milano

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Moussa Sacko

κατά

Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

Διατακτικό

Η οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας, και ιδίως τα άρθρα 12, 14, 31 και 46, ερμηνευόμενα υπό το φως του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει στο εθνικό δικαστήριο που έχει επιληφθεί προσφυγής κατά της αποφάσεως με την οποία απορρίπτεται μια προδήλως αβάσιμη αίτηση διεθνούς προστασίας να απορρίψει την εν λόγω προσφυγή χωρίς να προβεί σε ακρόαση του αιτούντος, όταν τα πραγματικά περιστατικά δεν αφήνουν καμία αμφιβολία ως προς το βάσιμο της αποφάσεως αυτής, υπό την προϋπόθεση, αφενός, ότι κατά την πρωτοβάθμια διαδικασία παρασχέθηκε στον αιτούντα η ευκαιρία προσωπικής συνεντεύξεως σχετικά με την αίτησή του διεθνούς προστασίας, σύμφωνα με το άρθρο 14 της ως άνω οδηγίας, και ότι η έκθεση ή το κείμενο της απομαγνητοφωνήσεως της εν λόγω συνεντεύξεως, σε περίπτωση που αυτή πραγματοποιήθηκε, περιλήφθηκε στον φάκελο, σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας, και, αφετέρου, ότι το επιληφθέν της προσφυγής δικαστήριο μπορεί να διατάξει μια τέτοια ακρόαση εφόσον το κρίνει αναγκαίο για τους σκοπούς της κατά το άρθρο 46, παράγραφος 3, της οδηγίας πλήρους και ex nunc εξετάσεως τόσο των πραγματικών όσο και των νομικών ζητημάτων.

([1]) ΕΕ C 343 της 19.9.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — «Toridas» UAB κατά Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Υπόθεση C-386/16) ([1])

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 138, παράγραφος 1 — Χαρακτηρισμός πράξης ως ενδοκοινοτικής παράδοσης — Απαλλαγή των ενδοκοινοτικών παραδόσεων αγαθών από τον φόρο — Πρόθεση του αποκτώντος να μεταπωλήσει τα αγορασθέντα αγαθά σε υποκείμενο στον φόρο σε άλλο κράτος μέλος πριν από την απομάκρυνσή τους από το έδαφος του πρώτου κράτους μέλους — Ενδεχόμενη επίπτωση της επεξεργασίας μέρους των αγαθών πριν από την αποστολή τους]

(2017/C 309/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

«Toridas» UAB

κατά

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

παρισταμένης της: Kauno apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Διατακτικό

1) *Το άρθρο 138, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπόθεσης της κύριας δίκης, η παράδοση αγαθών από υποκείμενο στον φόρο εγκατεστημένο σε ένα πρώτο κράτος μέλος δεν απαλλάσσεται από τον φόρο προστιθέμενης αξίας βάσει της διατάξεως αυτής όταν, προτού διενεργηθεί η εν λόγω πράξη παράδοσης, ο έχων αριθμό φορολογικού μητρώου φόρου προστιθέμενης αξίας σε ένα δεύτερο κράτος μέλος αποκτών ενημερώνει τον προμηθευτή ότι τα εμπορεύματα πρόκειται να μεταπωληθούν αμέσως σε υποκείμενο στον φόρο εγκατεστημένο σε τρίτο κράτος μέλος, πριν τα εξαγάγει από το πρώτο κράτος μέλος και τα μεταφέρει στον τρίτο αυτόν υποκείμενο στον φόρο, εφόσον η δεύτερη αυτή παράδοση διενεργήθηκε πράγματι και τα εμπορεύματα μεταφέρθηκαν εν συνεχεία από το πρώτο κράτος μέλος στο κράτος μέλος του τρίτου υποκείμενου στον φόρο. Το γεγονός ότι ο πρώτος αποκτών διαθέτει αριθμό φορολογικού μητρώου φόρου προστιθέμενης αξίας σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο του τόπου της πρώτης παράδοσης ή από εκείνο του τόπου της τελικής απόκτησης δεν αποτελεί κριτήριο για τον χαρακτηρισμό μιας ενδοκοινοτικής πράξης ούτε, από μόνο του, αποδεικτικό στοιχείο επαρκές προς απόδειξη του ενδοκοινοτικού χαρακτήρα μιας πράξης.*

2) *Για τους σκοπούς της ερμηνείας του άρθρου 138, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112, η κατ' εντολή του ενδιάμεσου αποκτώντος επεξεργασία αγαθών, κατά τη διάρκεια της αλληλουχίας δύο διαδοχικών παραδόσεων όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία πραγματοποιείται πριν από τη μεταφορά τους στο κράτος μέλος του τελικού αποκτώντος, δεν έχει επίπτωση στις προϋποθέσεις τυχόν απαλλαγής της πρώτης παράδοσης, δεδομένου ότι η επεξεργασία αυτή είναι μεταγενέστερη της πρώτης παράδοσης.*

(1) ΕΕ C 343 της 19.9.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 — Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Meissen Keramik GmbH

(Υπόθεση C-471/16 P) (1)

[Αίτηση αναιρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού σήματος που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «meissen» — Απόρριψη της ανακοπής — Αποδεικτικά στοιχεία προσκομιζόμενα για πρώτη φορά — Παραμόρφωση — Ουσιαστική χρήση των προγενέστερων σημάτων — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 7, παράγραφος 3 — Άρθρο 8, παράγραφος 5 — Συσχετισμός μεταξύ των προς σύγκριση σημάτων]

(2017/C 309/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH (εκπρόσωποι: O. Spuhler και M. Geitz, Rechtsanwälte)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) GmbH (εκπρόσωπος: M. Fischer), Meissen Keramik GmbH (εκπρόσωποι: M. Vohwinkel και K. Gennen, Rechtsanwälte)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.*

2) *Καταδικάζει την Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH στα δικαστικά έξοδα.*

(1) ΕΕ C 454 της 5.12.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — A.S. κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας

(Υπόθεση C-490/16) (1)

[Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 — Προσδιορισμός του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας — Άφιξη εξαιρετικά μεγάλου αριθμού υπηκόων τρίτων χωρών προς αναζήτηση διεθνούς προστασίας — Οργάνωση από τις αρχές κράτους μέλους της διάβασης των συνόρων του με σκοπό τη διέλευση προς άλλο κράτος μέλος — Είσοδος επιτραπείσα κατά παρέκκλιση για ανθρωπιστικούς λόγους — Άρθρο 13 — Παράνομη διάβαση εξωτερικών συνόρων — Προθεσμία δώδεκα μηνών από την ημερομηνία της διαβάσεως των συνόρων — Άρθρο 27 — Μέσο ένδικης προστασίας — Έκταση του δικαστικού ελέγχου — Άρθρο 29 — Προθεσμία έξι μηνών για την εκτέλεση της μεταφοράς — Υπολογισμός των προθεσμιών — Άσκηση ενδίκου βοηθήματος — Ανασταλτικό αποτέλεσμα]

(2017/C 309/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβένικη

Αιτούν δικαστήριο

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

A.S.

κατά

Δημοκρατίας της Σλοβενίας

Διατακτικό

1) *Το άρθρο 27, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψεως 19 του κανονισμού αυτού, έχει την έννοια ότι ο αιτών διεθνή προστασία μπορεί να προβάλει, στο πλαίσιο προσφυγής ασκουμένης κατά αποφάσεως περί μεταφοράς του, εσφαλμένη εφαρμογή του κριτηρίου ευθύνης σχετικά με την παράνομη διάβαση των συνόρων κράτους μέλους, το οποίο προβλέπει το άρθρο 13, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού.*

2) *Το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 604/2013 έχει την έννοια ότι υπήκοος τρίτης χώρας του οποίου η είσοδος έγινε ανεκτή από τις αρχές ενός πρώτου κράτους μέλους, που αντιμετώπισαν την άφιξη εξαιρετικά μεγάλου αριθμού υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι ζητούσαν να διέλθουν από το κράτος μέλος αυτό προκειμένου να υποβάλουν αίτηση διεθνούς προστασίας σε άλλο κράτος μέλος, χωρίς να πληροί τις προϋποθέσεις εισόδου που καταρχήν απαιτούνταν στο πρώτο αυτό κράτος μέλος, πρέπει να θεωρείται ότι «διέβη παρανόμως» τα σύνορα του πρώτου κράτους μέλους κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.*

3) *Το άρθρο 13, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 604/2013, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, έχει την έννοια ότι η άσκηση προσφυγής κατά της αποφάσεως περί μεταφοράς δεν επηρεάζει τον υπολογισμό της προθεσμίας που προβλέπει το εν λόγω άρθρο 13, παράγραφος 1.*

Το άρθρο 29, παράγραφοι 1 και 2, του εν λόγω κανονισμού έχει την έννοια ότι η άσκηση τέτοιας προσφυγής συνεπάγεται ότι η προθεσμία που ορίζουν οι διατάξεις αυτές αρχίζει να τρέχει μόνον από την έκδοση αμετάκλητης αποφάσεως επί της προσφυγή αυτής, ακόμα και όταν το επιληφθέν της προσφυγής δικαιοδοτικό όργανο αποφασίζει να υποβάλει στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, εφόσον η εν λόγω προσφυγή είχε ανασταλτικό αποτέλεσμα σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού.

([1]) ΕΕ C 419 της 14.11.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 26ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Superfoz — Supermercados Lda κατά Fazenda Pública

(Υπόθεση C-519/16) ([1])

[Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Κανονισμός (ΕΚ) 882/2004 — Επίσημοι έλεγχοι των ζωοτροφών και των τροφίμων — Χρηματοδότηση των επίσημων ελέγχων — Άρθρα 26 και 27 — Γενική φορολογία — Τέλη ή επιβαρύνσεις — Τέλος επιβαλλόμενο στα καταστήματα πωλήσεως τροφίμων]

(2017/C 309/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Superfoz — Supermercados Lda

κατά

Fazenda Pública

Διατακτικό

Τα άρθρα 26 και 27 του κανονισμού (ΕΚ) 882/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διενέργεια επισήμων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) 652/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν αντιβαίνει σε αυτά η επιβολή τέλους, όπως είναι το επίμαχο στην κύρια δίκη, αποκλειστικώς στα καταστήματα λιανικής πωλήσεως τροφίμων, όταν το προϊόν του τέλους αυτού δεν χρησιμοποιείται ειδικώς για τη χρηματοδότηση των επισήμων ελέγχων των οποίων η αιτία ή οι ωφελούμενοι είναι οι υποκείμενοι στο τέλος αυτό.

([1]) ΕΕ C 6 της 9.1.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ένδικη διαδικασία που κίνησαν οι Khadija Jafari, Zainab Jafari

(Υπόθεση C-646/16) ([1])

[Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 — Προσδιορισμός του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας — Άφιξη εξαιρετικά μεγάλου αριθμού υπηκόων τρίτων χωρών προς αναζήτηση διεθνούς προστασίας — Οργάνωση από τις αρχές κράτους μέλους της διαβάσεως των συνόρων του με σκοπό τη διέλευση προς άλλο κράτος μέλος — Είσοδος επιτραπείσα κατά παρέκκλιση για ανθρωπιστικούς λόγους — Άρθρο 2, στοιχείο ιγ΄ — Έννοια της «θεωρήσεως» — Άρθρο 12 — Έκδοση θεωρήσεως — Άρθρο 13 — Παράνομη διάβαση εξωτερικών συνόρων]

(2017/C 309/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Khadija Jafari, Zainab Jafari

Διατακτικό

1) *Το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο ιγ΄, του κανονισμού αυτού, έχει την έννοια ότι το γεγονός ότι οι αρχές ενός πρώτου κράτους μέλους, οι οποίες αντιμετωπίζουν την άφιξη εξαιρετικά μεγάλου αριθμού υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι ζητούν να διέλθουν από το κράτος μέλος αυτό προκειμένου να υποβάλουν αίτηση διεθνούς προστασίας σε άλλο κράτος μέλος, ανέχονται την είσοδο στην επικράτεια τέτοιων υπηκόων, οι οποίοι δεν πληρούν τις προϋποθέσεις εισόδου που καταρχήν απαιτούνται στο πρώτο αυτό κράτος μέλος, δεν μπορεί να εκληφθεί ως «θεώρηση» κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 12.*

2) *Το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 604/2013 έχει την έννοια ότι υπήκοος τρίτης χώρας του οποίου η είσοδος έγινε ανεκτή από τις αρχές ενός πρώτου κράτους μέλους, που αντιμετώπισαν την άφιξη εξαιρετικά μεγάλου αριθμού υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι ζητούσαν να διέλθουν από το κράτος μέλος αυτό προκειμένου να υποβάλουν αίτηση διεθνούς προστασίας σε άλλο κράτος μέλος, χωρίς να πληροί τις προϋποθέσεις εισόδου που καταρχήν απαιτούνται στο πρώτο αυτό κράτος μέλος, πρέπει να θεωρείται ότι «διέβη παρανόμως» τα σύνορα του εν λόγω πρώτου κράτους μέλους κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.*

([1]) ΕΕ C 53 της 20.2.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Verwaltungsgericht Minden (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Tsegezab Mengesteab κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-670/16) ([1])

(Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 — Προσδιορισμός του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας — Άρθρο 20 — Έναρξη της διαδικασίας προσδιορισμού — Υποβολή αιτήσεως διεθνούς προστασίας — Πρακτικό που καταρτίζεται από τη δημόσια αρχή, το οποίο περιέρχεται στις αρμόδιες αρχές — Άρθρο 21, παράγραφος 1 — Προθεσμίες που προβλέπονται για την υποβολή αιτήματος περί αναδοχής — Μεταβίβαση της ευθύνης σε άλλο κράτος μέλος — Άρθρο 27 — Ένδικο βοήθημα — Έκταση του δικαστικού ελέγχου)

(2017/C 309/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Minden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Tsegezab Mengesteab

κατά

Bundesrepublik Deutschland

Διατακτικό

1) *Το άρθρο 27, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, ερμηνευόμενο με γνώμονα την αιτιολογική σκέψη 19 του κανονισμού αυτού, έχει την έννοια ότι ο αιτών διεθνή προστασία μπορεί να επικαλεστεί, στο πλαίσιο προσφυγής ασκουμένης κατά αποφάσεως περί μεταφοράς του, τη λήξη προθεσμίας προβλεπόμενης στο άρθρο 21, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, τούτο δε ακόμα και αν το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα περί αναδοχής είναι διατεθειμένο να προβεί σε αναδοχή του αιτούντος.*

2) *Το άρθρο 21, παράγραφος 1, του κανονισμού 604/2013 έχει την έννοια ότι αίτημα περί αναδοχής δεν μπορεί εγκύρως να υποβληθεί μετά την παρέλευση πλέον των τριών μηνών από της υποβολής αιτήσεως διεθνούς προστασίας, έστω και αν το αίτημα αυτό υποβάλλεται εντός δύο μηνών από της παραλαβής θετικού αποτελέσματος Eurodac, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.*

3) *Το άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 604/2013 έχει την έννοια ότι αίτηση διεθνούς προστασίας λογίζεται υποβληθείσα όταν ένα έγγραφο που έχει συνταχθεί από δημόσια αρχή και το οποίο πιστοποιεί ότι υπήκοος τρίτης χώρας ζήτησε διεθνή προστασία περιέρχεται στην αρχή που είναι επιφορτισμένη με την εκτέλεση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τον εν λόγω κανονισμό και, ενδεχομένως, όταν έχουν περιέλθει στην εν λόγω αρχή μόνον οι κυριότερες πληροφορίες που περιλαμβάνονται σε ένα τέτοιο έγγραφο, όχι όμως το ίδιο το έγγραφο ή αντίγραφό του.*

([1]) ΕΕ C 104 της 3.4.2017.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) στις 10 Μαΐου 2017 — Solvay Chimica Italia SpA κ.λπ. κατά Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

(Υπόθεση C-262/17)

(2017/C 309/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Solvay Chimica Italia SpA, Solvay Specialty Polymers Italy SpA, Solvay Chimica Bussi SpA, Ferrari F.lli Lunelli SpA, Fenice — Qualità Per L'ambiente SpA, Erg Power Srl, Erg Power Generation SpA, Eni SpA, Enipower SpA

Καθής: Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχουν οι διατάξεις της οδηγίας 2009/72/ΕΚ ([1]), και ιδίως το άρθρο 3, παράγραφοι 5 και 6, και το άρθρο 28, την έννοια ότι συνιστά οπωσδήποτε δίκτυο ηλεκτρικής ενέργειας, και επομένως «σύστημα διανομής», κατά την εν λόγω οδηγία, σύστημα το οποίο δημιούργησε και διαχειρίζεται ιδιώτης, στο οποίο έχει συνδεθεί περιορισμένος αριθμός μονάδων παραγωγής και καταναλώσεως και το οποίο συνδέεται με τη σειρά του με το δημόσιο δίκτυο, χωρίς να προβλέπεται δυνατότητα εξαιρέσεως από την εν λόγω κατάταξη των ιδιωτικών συστημάτων με τέτοια χαρακτηριστικά, τα οποία συστάθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος της οδηγίας και δημιουργήθηκαν αρχικά για σκοπούς ιδιοπαραγωγής;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, είναι η υπαγωγή του ιδιωτικού δικτύου ηλεκτρικής ενέργειας στην κατηγορία των κλειστών συστημάτων διανομής (ΚΣΔ), κατά το άρθρο 28 της ως άνω οδηγίας, η μόνη δυνατότητα που παρέχεται από την οδηγία για τη συνεκτίμηση των ιδιαιτεροτήτων του εν λόγω δικτύου ή ο εθνικός νομοθέτης μπορεί να προσδιορίσει διαφορετική κατηγορία συστημάτων διανομής υπαγόμενων σε απλουστευμένη ρύθμιση, διαφορετική από την προβλεπόμενη για τα ΚΣΔ;

3) Ανεξάρτητα από τα προηγούμενα ερωτήματα, έχει η οδηγία την έννοια ότι στα κλειστά συστήματα διανομής που προβλέπονται στο άρθρο 28 επιβάλλεται, σε κάθε περίπτωση, υποχρέωση συνδέσεως τρίτων;

4) Ανεξάρτητα από τα προηγούμενα ερωτήματα, μπορεί ο εθνικός νομοθέτης, λαμβανομένης υπόψη της κατατάξεως ιδιωτικού δικτύου ηλεκτρικής ενέργειας ως κλειστού συστήματος διανομής, κατά το άρθρο 28 της οδηγίας 2009/72/ΕΚ, να προβλέπει, υπέρ του εν λόγω συστήματος, μόνο τις παρεκκλίσεις από το γενικό καθεστώς των συστημάτων διανομής οι οποίες προβλέπονται ρητώς στο άρθρο 28 και στο άρθρο 26, παράγραφος 4, της εν λόγω οδηγίας ή –λαμβανομένων υπόψη των αιτιολογικών σκέψεων 29 και 30 της οδηγίας– το κράτος μέλος δύναται ή οφείλει να προβλέπει περαιτέρω εξαιρέσεις στην εφαρμογή της γενικής ρυθμίσεως για τα συστήματα διανομής, ώστε να διασφαλίζεται η επίτευξη των στόχων που εκτίθενται στις ως άνω αιτιολογικές σκέψεις;

5) Στην περίπτωση που το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κρίνει ότι το κράτος μέλος δύναται ή οφείλει να θεσπίσει ρύθμιση η οποία λαμβάνει υπόψη την ιδιαιτερότητα των κλειστών συστημάτων διανομής, αντιβαίνει στις διατάξεις της οδηγίας 2009/72/ΕΚ –και ιδίως στις αιτιολογικές σκέψεις 29 και 30, στο άρθρο 15, παράγραφος 7, στο άρθρο 37, παράγραφος 6, στοιχείο β΄, και στο άρθρο 26, παράγραφος 4, της οδηγίας αυτής– εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπό κρίση υπόθεση, η οποία υπάγει τα κλειστά συστήματα διανομής σε ρύθμιση περί κατανομής φορτίων και διαχωρισμού καθ' όλα παρόμοια με εκείνη που ισχύει για τα δημόσια δίκτυα και η οποία, όσον αφορά τα γενικά βάρη του συστήματος ηλεκτρικής ενέργειας, προβλέπει ότι η καταβολή των οικείων τελών είναι εν μέρει ανάλογη προς την ενέργεια που καταναλώνεται εντός του κλειστού συστήματος;

([1]) Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενεργείας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (ΕΕ L 211, σ. 55).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) στις 10 Μαΐου 2017 — Whirlpool Europe Srl κ.λπ. κατά Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

(Υπόθεση C-263/17)

(2017/C 309/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Whirlpool Europe Srl, Fenice — Qualità Per L'ambiente SpA, FCA Italy SpA, FCA Group Purchasing Srl, FCA Melfi SpA, Barilla G. e R. Fratelli SpA, Versalis SpA

Καθής: Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχουν οι διατάξεις της οδηγίας 2009/72/ΕΚ ([1]), και ιδίως το άρθρο 3, παράγραφοι 5 και 6, και το άρθρο 28, την έννοια ότι συνιστά οπωσδήποτε δίκτυο ηλεκτρικής ενέργειας, και επομένως «σύστημα διανομής», κατά την εν λόγω οδηγία, σύστημα το οποίο δημιούργησε και διαχειρίζεται ιδιώτης, στο οποίο έχει συνδεθεί περιορισμένος αριθμός μονάδων παραγωγής και καταναλώσεως και το οποίο συνδέεται με τη σειρά του με το δημόσιο δίκτυο, χωρίς να προβλέπεται δυνατότητα εξαιρέσεως από την εν λόγω κατάταξη των ιδιωτικών συστημάτων με τέτοια χαρακτηριστικά, τα οποία συστάθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος της οδηγίας και δημιουργήθηκαν αρχικά για σκοπούς ιδιοπαραγωγής;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, είναι η υπαγωγή του ιδιωτικού δικτύου ηλεκτρικής ενέργειας στην κατηγορία των κλειστών συστημάτων διανομής (ΚΣΔ), κατά το άρθρο 28 της ως άνω οδηγίας, η μόνη δυνατότητα που παρέχεται από την οδηγία για τη συνεκτίμηση των ιδιαιτεροτήτων του εν λόγω δικτύου ή ο εθνικός νομοθέτης μπορεί να προσδιορίσει διαφορετική κατηγορία συστημάτων διανομής υπαγόμενων σε απλουστευμένη ρύθμιση, διαφορετική από την προβλεπόμενη για τα ΚΣΔ;

3) Ανεξάρτητα από τα προηγούμενα ερωτήματα, έχει η οδηγία την έννοια ότι στα κλειστά συστήματα διανομής που προβλέπονται στο άρθρο 28 επιβάλλεται, σε κάθε περίπτωση, υποχρέωση συνδέσεως τρίτων;

4) Ανεξάρτητα από τα προηγούμενα ερωτήματα, μπορεί ο εθνικός νομοθέτης, λαμβανομένης υπόψη της κατατάξεως ιδιωτικού δικτύου ηλεκτρικής ενέργειας ως κλειστού συστήματος διανομής, κατά το άρθρο 28 της οδηγίας 2009/72/ΕΚ, να προβλέπει, υπέρ του εν λόγω συστήματος, μόνο τις παρεκκλίσεις από το γενικό καθεστώς των συστημάτων διανομής οι οποίες προβλέπονται ρητώς στο άρθρο 28 και στο άρθρο 26, παράγραφος 4, της εν λόγω οδηγίας ή –λαμβανομένων υπόψη των αιτιολογικών σκέψεων 29 και 30 της οδηγίας– το κράτος μέλος δύναται ή οφείλει να προβλέπει περαιτέρω εξαιρέσεις στην εφαρμογή της γενικής ρυθμίσεως για τα συστήματα διανομής, ώστε να διασφαλίζεται η επίτευξη των στόχων που εκτίθενται στις ως άνω αιτιολογικές σκέψεις;

5) Στην περίπτωση που το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κρίνει ότι το κράτος μέλος δύναται ή οφείλει να θεσπίσει ρύθμιση η οποία λαμβάνει υπόψη την ιδιαιτερότητα των κλειστών συστημάτων διανομής, αντιβαίνει στις διατάξεις της οδηγίας 2009/72/ΕΚ –και ιδίως στις αιτιολογικές σκέψεις 29 και 30, στο άρθρο 15, παράγραφος 7, στο άρθρο 37, παράγραφος 6, στοιχείο β΄, και στο άρθρο 26, παράγραφος 4, της οδηγίας αυτής– εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπό κρίση υπόθεση, η οποία υπάγει τα κλειστά συστήματα διανομής σε ρύθμιση περί κατανομής φορτίων και διαχωρισμού καθ' όλα παρόμοια με εκείνη που ισχύει για τα δημόσια δίκτυα και η οποία, όσον αφορά τα γενικά βάρη του συστήματος ηλεκτρικής ενέργειας, προβλέπει ότι η καταβολή των οικείων τελών είναι εν μέρει ανάλογη προς την ενέργεια που καταναλώνεται εντός του κλειστού συστήματος;

([1]) Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενεργείας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (ΕΕ L 211, σ. 55).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) στις 10 Μαΐου 2017 — Sol Gas Primari Srl κατά Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

(Υπόθεση C-273/17)

(2017/C 309/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Sol Gas Primari Srl

Καθής: Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχουν οι διατάξεις της οδηγίας 2009/72/ΕΚ ([1]), και ιδίως το άρθρο 3, παράγραφοι 5 και 6, και το άρθρο 28, την έννοια ότι συνιστά οπωσδήποτε δίκτυο ηλεκτρικής ενέργειας, και επομένως «σύστημα διανομής», κατά την εν λόγω οδηγία, σύστημα το οποίο δημιούργησε και διαχειρίζεται ιδιώτης, στο οποίο έχει συνδεθεί περιορισμένος αριθμός μονάδων παραγωγής και καταναλώσεως και το οποίο συνδέεται με τη σειρά του με το δημόσιο δίκτυο, χωρίς να προβλέπεται δυνατότητα εξαιρέσεως από την εν λόγω κατάταξη των ιδιωτικών συστημάτων με τέτοια χαρακτηριστικά, τα οποία συστάθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος της οδηγίας και δημιουργήθηκαν αρχικά για σκοπούς ιδιοπαραγωγής;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, είναι η υπαγωγή του ιδιωτικού δικτύου ηλεκτρικής ενέργειας στην κατηγορία των κλειστών συστημάτων διανομής (ΚΣΔ), κατά το άρθρο 28 της ως άνω οδηγίας, η μόνη δυνατότητα που παρέχεται από την οδηγία για τη συνεκτίμηση των ιδιαιτεροτήτων του εν λόγω δικτύου ή ο εθνικός νομοθέτης μπορεί να προσδιορίσει διαφορετική κατηγορία συστημάτων διανομής υπαγόμενων σε απλουστευμένη ρύθμιση, διαφορετική από την προβλεπόμενη για τα ΚΣΔ;

3) Ανεξάρτητα από τα προηγούμενα ερωτήματα, έχει η οδηγία την έννοια ότι στα κλειστά συστήματα διανομής που προβλέπονται στο άρθρο 28 επιβάλλεται, σε κάθε περίπτωση, υποχρέωση συνδέσεως τρίτων;

4) Ανεξάρτητα από τα προηγούμενα ερωτήματα, μπορεί ο εθνικός νομοθέτης, λαμβανομένης υπόψη της κατατάξεως ιδιωτικού δικτύου ηλεκτρικής ενέργειας ως κλειστού συστήματος διανομής, κατά το άρθρο 28 της οδηγίας 2009/72/ΕΚ, να προβλέπει, υπέρ του εν λόγω συστήματος, μόνο τις παρεκκλίσεις από το γενικό καθεστώς των συστημάτων διανομής οι οποίες προβλέπονται ρητώς στο άρθρο 28 και στο άρθρο 26, παράγραφος 4, της εν λόγω οδηγίας ή –λαμβανομένων υπόψη των αιτιολογικών σκέψεων 29 και 30 της οδηγίας– το κράτος μέλος δύναται ή οφείλει να προβλέπει περαιτέρω εξαιρέσεις στην εφαρμογή της γενικής ρυθμίσεως για τα συστήματα διανομής, ώστε να διασφαλίζεται η επίτευξη των στόχων που εκτίθενται στις ως άνω αιτιολογικές σκέψεις;

5) Στην περίπτωση που το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κρίνει ότι το κράτος μέλος δύναται ή οφείλει να θεσπίσει ρύθμιση η οποία λαμβάνει υπόψη την ιδιαιτερότητα των κλειστών συστημάτων διανομής, αντιβαίνει στις διατάξεις της οδηγίας 2009/72/ΕΚ –και ιδίως στις αιτιολογικές σκέψεις 29 και 30, στο άρθρο 15, παράγραφος 7, στο άρθρο 37, παράγραφος 6, στοιχείο β΄, και στο άρθρο 26, παράγραφος 4, της οδηγίας αυτής– εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπό κρίση υπόθεση, η οποία υπάγει τα κλειστά συστήματα διανομής σε ρύθμιση περί κατανομής φορτίων και διαχωρισμού καθ' όλα παρόμοια με εκείνη που ισχύει για τα δημόσια δίκτυα και η οποία, όσον αφορά τα γενικά βάρη του συστήματος ηλεκτρικής ενέργειας, προβλέπει ότι η καταβολή των οικείων τελών είναι εν μέρει ανάλογη προς την ενέργεια που καταναλώνεται εντός του κλειστού συστήματος;

([1]) Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενεργείας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (ΕΕ L 211, σ. 55).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 23 Μαΐου 2017 — Bashar Ibrahim κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-297/17)

(2017/C 309/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Bashar Ibrahim

Αναιρεσίβλητη: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αποκλείει η μεταβατική διάταξη του άρθρου 52, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ ([1]) την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως που προβλέπει ότι αίτηση διεθνούς προστασίας, η οποία υποβάλλεται ενώ άλλο κράτος μέλος έχει ήδη χορηγήσει επικουρική προστασία, είναι απαράδεκτη, δυνάμει της διευρυμένης εξουσιοδοτήσεως που παρέχει το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ εν αντιθέσει προς την αντίστοιχη προγενέστερη διάταξη του δικαίου της Ένωσης, στον βαθμό που η εθνική ρύθμιση εφαρμόζεται και για αιτήσεις οι οποίες υποβλήθηκαν πριν από την 20ή Ιουλίου 2015 ελλείψει εθνικού μεταβατικού καθεστώτος;

Επιτρέπει η μεταβατική διάταξη του άρθρου 52, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν αναδρομικώς τη διευρυμένη εξουσιοδότηση που παρέχει το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, με αποτέλεσμα να θεωρούνται ως απαράδεκτες και οι αιτήσεις ασύλου οι οποίες είχαν υποβληθεί πριν από την εφαρμογή της διευρυμένης εξουσιοδοτήσεως σε εθνικό επίπεδο, αλλά δεν είχαν κριθεί οριστικά κατά τον χρόνο της εν λόγω εφαρμογής;

2) Παρέχει το άρθρο 33 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ δικαίωμα επιλογής στα κράτη μέλη σχετικά με το αν θα πρέπει να απορρίψουν ως απαράδεκτη αίτηση ασύλου λόγω της ευθύνης άλλου κράτους μέλους για την εξέταση της αιτήσεως (κανονισμός Δουβλίνου) ή δυνάμει του άρθρου 33, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα: απαγορεύει το δίκαιο της Ένωσης σε κράτος μέλος να απορρίψει, κατ' εφαρμογή της εξουσιοδοτήσεως που παρέχει το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, ως απαράδεκτη μια αίτηση διεθνούς προστασίας λόγω της χορηγήσεως επικουρικής προστασίας σε άλλο κράτος μέλος, εάν

α) ο αιτών επιδιώκει την περαιτέρω ενίσχυση (διά της χορηγήσεως του καθεστώτος του πρόσφυγα) της επικουρικής προστασίας που του χορηγήθηκε σε άλλο κράτος μέλος στο οποίο υπήρχαν και εξακολουθούν να υπάρχουν συστημικές ελλείψεις στη διαδικασία ασύλου, ή

β) η διαμορφωθείσα κατάσταση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας, ιδίως οι συνθήκες διαβιώσεως για τους δικαιούχους επικουρικής προστασίας, στο άλλο κράτος μέλος που έχει χορηγήσει ήδη επικουρική προστασία στον αιτούντα,

— αντιβαίνει στο άρθρο 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 3 της ΕΣΔΑ, ή

— δεν πληροί τις προϋποθέσεις που θέτουν τα άρθρα 20 επ. της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, μολονότι δεν αντιβαίνει στο άρθρο 4 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και στο άρθρο 3 της ΕΣΔΑ;

4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 3β: ισχύει τούτο ακόμη και όταν οι δικαιούχοι επικουρικής προστασίας δεν λαμβάνουν ή λαμβάνουν αισθητά περιορισμένες παροχές προς εξασφάλιση της βασικής διαβιώσεως σε σύγκριση με άλλα κράτη μέλη, αλλά η μεταχείρισή τους δεν διαφέρει από εκείνη που επιφυλάσσεται στους υπηκόους του συγκεκριμένου κράτους μέλους;

5) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα:

α) Εφαρμόζεται ο κανονισμός Δουβλίνο ΙΙΙ στο πλαίσιο διαδικασίας χορηγήσεως διεθνούς προστασίας, εάν η αίτηση ασύλου έχει υποβληθεί μεν πριν από την 1η Ιανουαρίου 2014, αλλά το αίτημα εκ νέου αναλήψεως υποβλήθηκε μετά την 1η Ιανουαρίου 2014 και ο αιτών είχε τύχει ήδη επικουρικής προστασίας σε προγενέστερο χρόνο (τον Φεβρουάριο του 2013) στο κράτος μέλος στο οποίο απευθύνθηκε το αίτημα εκ νέου αναλήψεως;

β) Απορρέει από τις διατάξεις του κανονιστικού πλαισίου του Δουβλίνου μια –σιωπηρή– μετάθεση της ευθύνης στο κράτος μέλος που ζητεί την εκ νέου ανάληψη αιτούντος, όταν το κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται το αίτημα εκ νέου αναλήψεως απορρίπτει το εν λόγω αίτημα που υποβλήθηκε εμπρόθεσμα βάσει των διατάξεων του κανονιστικού πλαισίου του Δουβλίνου και επικαλείται αντ' αυτού μια διακρατική συμφωνία επανεισδοχής;

([1]) Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ L 180, σ. 60).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Berlin (Γερμανία) στις 23 Μαΐου 2017 — VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH κατά Google Inc.

(Υπόθεση C-299/17)

(2017/C 309/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH

Εναγομένη: Google Inc.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αποτελεί μια εθνική ρύθμιση η οποία απαγορεύει αποκλειστικά σε εμπορικούς διαχειριστές μηχανών αναζητήσεως και σε εμπορικούς παρόχους υπηρεσιών που επεξεργάζονται περιεχόμενα, αλλά όχι στους υπόλοιπους –ακόμη και εμπορικούς– χρήστες, να διαθέτουν στο κοινό προϊόντα Τύπου ή μέρη αυτών (εξαιρουμένων μεμονωμένων λέξεων και πολύ μικρών αποσπασμάτων κειμένων), σύμφωνα με το άρθρο 1, σημεία 2 και 5, της οδηγίας 98/34/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/48/ΕΚ ([1]), κανόνα που δεν αναφέρεται ειδικά στις υπηρεσίες που ορίζονται στο σημείο αυτό,

και στην περίπτωση που τούτο δεν ισχύει

2) αποτελεί μια εθνική ρύθμιση η οποία απαγορεύει αποκλειστικά σε εμπορικούς διαχειριστές μηχανών αναζητήσεως και σε εμπορικούς παρόχους υπηρεσιών που επεξεργάζονται περιεχόμενα, αλλά όχι στους υπόλοιπους –ακόμη και εμπορικούς– χρήστες, να διαθέτουν στο κοινό προϊόντα Τύπου ή μέρη αυτών (εξαιρουμένων μεμονωμένων λέξεων και πολύ μικρών αποσπασμάτων κειμένων), τεχνικό κανόνα σύμφωνα με το άρθρο 1, σημείο 11, της οδηγίας 98/34/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/48/ΕΚ, δηλαδή δεσμευτικό κανόνα που αφορά την παροχή υπηρεσίας;

([1]) Οδηγία 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για την τροποποίηση της οδηγίας 98/34/ΕΚ για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών (ΕΕ L 217, σ. 18).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesarbeitsgericht Hamm (Γερμανία) στις 29 Μαΐου 2017 — Surjit Singh Bedi κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, ασκώντας ιδίω ονόματι, μέσω του θεσμού της εξαιρετικής νομιμοποιήσεως, τα δικαιώματα του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-312/17)

(2017/C 309/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesarbeitsgericht Hamm

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων και εκκαλών: Surjit Singh Bedi

Εναγομένη και εφεσίβλητη: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, ασκώντας ιδίω ονόματι, μέσω του θεσμού της εξαιρετικής νομιμοποιήσεως, τα δικαιώματα του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ ([1]) για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία την έννοια ότι αντιβαίνει στη διάταξη αυτή η περιλαμβανόμενη σε συλλογική σύμβαση εργασίας ρύθμιση με την οποία προβλέπεται ότι η λήψη προσωρινού επιδόματος, το οποίο χορηγείται προκειμένου να διασφαλιστούν οι κατάλληλες συνθήκες βιοπορισμού των εργαζομένων, που απώλεσαν τη θέση εργασίας τους, μέχρι να εξασφαλιστούν οικονομικώς από συνταξιοδοτικό δικαίωμα αποκτώμενο στο πλαίσιο του συστήματος υποχρεωτικής ασφαλίσεως γήρατος και το οποίο υπολογίζεται επί τη βάσει της συμφωνηθείσας στο πλαίσιο των συλλογικών διαπραγματεύσεων βασικής αμοιβής, παύει με τη θεμελίωση του δικαιώματος λήψεως πρόωρης συντάξεως γήρατος, και κατά την εφαρμογή της οποίας λογίζεται ως κρίσιμη η δυνατότητα λήψεως πρόωρης συντάξεως γήρατος λόγω αναπηρίας;

([1]) Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 30 Μαΐου 2017 — Mahmud Ibrahim κ.λπ. κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-318/17)

(2017/C 309/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες, εκκαλούντες και αναιρεσείοντες: Mahmud Ibrahim, Fadwa Ibrahim, Bushra Ibrahim, Mohammad Ibrahim, νομίμως εκπροσωπούμενος από τους Fadwa και Mahmud Ibrahim, Ahmad Ibrahim, νομίμως εκπροσωπούμενος από τους Fadwa και Mahmud Ibrahim

Καθής, εφεσίβλητη και αναιρεσίβλητη: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αποκλείει η μεταβατική διάταξη του άρθρου 52, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ ([1]) την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως που προβλέπει ότι αίτηση διεθνούς προστασίας, η οποία υποβάλλεται ενώ άλλο κράτος μέλος έχει ήδη χορηγήσει επικουρική προστασία, είναι απαράδεκτη, δυνάμει της διευρυμένης εξουσιοδοτήσεως που παρέχει το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ εν αντιθέσει προς την αντίστοιχη προγενέστερη διάταξη του δικαίου της Ένωσης, στον βαθμό που η εθνική ρύθμιση εφαρμόζεται και για αιτήσεις οι οποίες υποβλήθηκαν πριν από την 20ή Ιουλίου 2015 ελλείψει εθνικού μεταβατικού καθεστώτος;

   Επιτρέπει η μεταβατική διάταξη του άρθρου 52, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν αναδρομικώς τη διευρυμένη εξουσιοδότηση που παρέχει το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, με αποτέλεσμα να θεωρούνται ως απαράδεκτες και οι αιτήσεις ασύλου οι οποίες είχαν υποβληθεί πριν από την εφαρμογή της διευρυμένης εξουσιοδοτήσεως σε εθνικό επίπεδο, αλλά δεν είχαν κριθεί οριστικά κατά τον χρόνο της εν λόγω εφαρμογής;

2) Παρέχει το άρθρο 33 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ δικαίωμα επιλογής στα κράτη μέλη σχετικά με το αν θα πρέπει να απορρίψουν ως απαράδεκτη αίτηση ασύλου λόγω της ευθύνης άλλου κράτους μέλους για την εξέταση της αιτήσεως (κανονισμός Δουβλίνου) ή δυνάμει του άρθρου 33, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα: απαγορεύει το δίκαιο της Ένωσης σε κράτος μέλος να απορρίψει, κατ' εφαρμογή της εξουσιοδοτήσεως που παρέχει το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, ως απαράδεκτη μια αίτηση διεθνούς προστασίας λόγω της χορηγήσεως επικουρικής προστασίας σε άλλο κράτος μέλος, εάν

   α) ο αιτών επιδιώκει την περαιτέρω ενίσχυση (διά της χορηγήσεως του καθεστώτος του πρόσφυγα) της επικουρικής προστασίας που του χορηγήθηκε σε άλλο κράτος μέλος στο οποίο υπήρχαν και εξακολουθούν να υπάρχουν συστημικές ελλείψεις στη διαδικασία ασύλου, ή

   β) η διαμορφωθείσα κατάσταση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας, ιδίως οι συνθήκες διαβιώσεως για τους δικαιούχους επικουρικής προστασίας, στο άλλο κράτος μέλος που έχει χορηγήσει ήδη επικουρική προστασία στον αιτούντα,

      — αντιβαίνει στο άρθρο 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 3 της ΕΣΔΑ, ή

      — δεν πληροί τις προϋποθέσεις που θέτουν τα άρθρα 20 επ. της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, μολονότι δεν αντιβαίνει στο άρθρο 4 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και στο άρθρο 3 της ΕΣΔΑ;

4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 3β: ισχύει τούτο ακόμη και όταν οι δικαιούχοι επικουρικής προστασίας δεν λαμβάνουν ή λαμβάνουν αισθητά περιορισμένες παροχές προς εξασφάλιση της βασικής διαβιώσεως σε σύγκριση με άλλα κράτη μέλη, αλλά η μεταχείρισή τους δεν διαφέρει από εκείνη που επιφυλάσσεται στους υπηκόους του συγκεκριμένου κράτους μέλους;

5) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα:

α) Εφαρμόζεται ο κανονισμός Δουβλίνο ΙΙΙ στο πλαίσιο διαδικασίας χορηγήσεως διεθνούς προστασίας, εάν η αίτηση ασύλου έχει υποβληθεί μεν πριν από την 1η Ιανουαρίου 2014, αλλά το αίτημα εκ νέου αναλήψεως υποβλήθηκε μετά την 1η Ιανουαρίου 2014 και ο αιτών είχε τύχει ήδη επικουρικής προστασίας σε προγενέστερο χρόνο (τον Φεβρουάριο του 2013) στο κράτος μέλος στο οποίο απευθύνθηκε το αίτημα εκ νέου αναλήψεως;

β) Απορρέει από τις διατάξεις του κανονιστικού πλαισίου του Δουβλίνου μια –σιωπηρή– μετάθεση της ευθύνης στο κράτος μέλος που ζητεί την εκ νέου ανάληψη αιτούντος, όταν το κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται το αίτημα εκ νέου αναλήψεως απορρίπτει το εν λόγω αίτημα που υποβλήθηκε εμπρόθεσμα βάσει των διατάξεων του κανονιστικού πλαισίου του Δουβλίνου και επικαλείται αντ' αυτού μια διακρατική συμφωνία επανεισδοχής;

([1]) Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ L 180, σ. 60).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 30 Μαΐου 2017 — Nisreen Sharqawi κ.λπ. κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-319/17)

(2017/C 309/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες, εκκαλούντες και αναιρεσείοντες: Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, τέκνο νομίμως εκπροσωπούμενο από τη Nisreen Sharqawi, Hosam Fattayrji, τέκνο νομίμως εκπροσωπούμενο από τη Nisreen Sharqawi

Καθής, εφεσίβλητη και αναιρεσίβλητη: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αποκλείει η μεταβατική διάταξη του άρθρου 52, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ ([1]) την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως που προβλέπει ότι αίτηση διεθνούς προστασίας, η οποία υποβάλλεται ενώ άλλο κράτος μέλος έχει ήδη χορηγήσει επικουρική προστασία, είναι απαράδεκτη, δυνάμει της διευρυμένης εξουσιοδοτήσεως που παρέχει το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ εν αντιθέσει προς την αντίστοιχη προγενέστερη διάταξη του δικαίου της Ένωσης, στον βαθμό που η εθνική ρύθμιση εφαρμόζεται και για αιτήσεις οι οποίες υποβλήθηκαν πριν από την 20ή Ιουλίου 2015 ελλείψει εθνικού μεταβατικού καθεστώτος;

Επιτρέπει η μεταβατική διάταξη του άρθρου 52, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν αναδρομικώς τη διευρυμένη εξουσιοδότηση που παρέχει το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, με αποτέλεσμα να θεωρούνται ως απαράδεκτες και οι αιτήσεις ασύλου οι οποίες είχαν υποβληθεί πριν από την εφαρμογή της διευρυμένης εξουσιοδοτήσεως σε εθνικό επίπεδο, αλλά δεν είχαν κριθεί οριστικά κατά τον χρόνο της εν λόγω εφαρμογής;

2) Παρέχει το άρθρο 33 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ δικαίωμα επιλογής στα κράτη μέλη σχετικά με το αν θα πρέπει να απορρίψουν ως απαράδεκτη αίτηση ασύλου λόγω της ευθύνης άλλου κράτους μέλους για την εξέταση της αιτήσεως (κανονισμός Δουβλίνου) ή δυνάμει του άρθρου 33, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα: απαγορεύει το δίκαιο της Ένωσης σε κράτος μέλος να απορρίψει, κατ' εφαρμογή της εξουσιοδοτήσεως που παρέχει το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, ως απαράδεκτη μια αίτηση διεθνούς προστασίας λόγω της χορηγήσεως επικουρικής προστασίας σε άλλο κράτος μέλος, εάν

α) ο αιτών επιδιώκει την περαιτέρω ενίσχυση (διά της χορηγήσεως του καθεστώτος του πρόσφυγα) της επικουρικής προστασίας που του χορηγήθηκε σε άλλο κράτος μέλος στο οποίο υπήρχαν και εξακολουθούν να υπάρχουν συστημικές ελλείψεις στη διαδικασία ασύλου, ή

β) η διαμορφωθείσα κατάσταση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας, ιδίως οι συνθήκες διαβιώσεως για τους δικαιούχους επικουρικής προστασίας, στο άλλο κράτος μέλος που έχει χορηγήσει ήδη επικουρική προστασία στον αιτούντα,

— αντιβαίνει στο άρθρο 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 3 της ΕΣΔΑ, ή

— δεν πληροί τις προϋποθέσεις που θέτουν τα άρθρα 20 επ. της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, μολονότι δεν αντιβαίνει στο άρθρο 4 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και στο άρθρο 3 της ΕΣΔΑ;

4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 3β: ισχύει τούτο ακόμη και όταν οι δικαιούχοι επικουρικής προστασίας δεν λαμβάνουν ή λαμβάνουν αισθητά περιορισμένες παροχές προς εξασφάλιση της βασικής διαβιώσεως σε σύγκριση με άλλα κράτη μέλη, αλλά η μεταχείρισή τους δεν διαφέρει από εκείνη που επιφυλάσσεται στους υπηκόους του συγκεκριμένου κράτους μέλους;

5) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα:

α) Εφαρμόζεται ο κανονισμός Δουβλίνο ΙΙΙ στο πλαίσιο διαδικασίας χορηγήσεως διεθνούς προστασίας, εάν η αίτηση ασύλου έχει υποβληθεί μεν πριν από την 1η Ιανουαρίου 2014, αλλά το αίτημα εκ νέου αναλήψεως υποβλήθηκε μετά την 1η Ιανουαρίου 2014 και ο αιτών είχε τύχει ήδη επικουρικής προστασίας σε προγενέστερο χρόνο (τον Φεβρουάριο του 2013) στο κράτος μέλος στο οποίο απευθύνθηκε το αίτημα εκ νέου αναλήψεως;

β) Απορρέει από τις διατάξεις του κανονιστικού πλαισίου του Δουβλίνου μια –σιωπηρή– μετάθεση της ευθύνης στο κράτος μέλος που ζητεί την εκ νέου ανάληψη αιτούντος, όταν το κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται το αίτημα εκ νέου αναλήψεως απορρίπτει το εν λόγω αίτημα που υποβλήθηκε εμπρόθεσμα βάσει των διατάξεων του κανονιστικού πλαισίου του Δουβλίνου και επικαλείται αντ' αυτού μια διακρατική συμφωνία επανεισδοχής;

(1) Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ L 180, σ. 60).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria (Ιταλία) στις 31 Μαΐου 2017 — Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA κ.λπ. κατά Atpl Liguria — Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria

(Υπόθεση C-328/17)

(2017/C 309/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA, Atc Esercizio SpA, Atp Esercizio Srl, Riviera Trasporti SpA, Tpl Linea Srl

Καθών: Atpl Liguria — Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria

Προδικαστικό ερώτημα

Προσκρούει στο άρθρο 1, παράγραφοι 1, 2 και 3, και στο άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (1), εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία αναγνωρίζει τη δυνατότητα προσβολής των πράξεων διαδικασίας διαγωνισμού μόνο στους οικονομικούς φορείς που υπέβαλαν αίτηση συμμετοχής στην εν λόγω διαδικασία, ακόμη και όταν με την ένδικη προσφυγή επιδιώκεται η επί της αρχής αμφισβήτηση της διαδικασίας, καθώς από τους όρους του διαγωνισμού προκύπτει εξαιρετικά υψηλή πιθανότητα μη αναθέσεως της συμβάσεως;

(1) Οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (ΕΕ L 395, σ. 33).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte d'appello di Roma (Ιταλία) την 1η Ιουνίου 2017 — Martina Sciotto κατά Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

(Υπόθεση C-331/17)

(2017/C 309/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte d'appello di Roma

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Martina Sciotto

Εφεσίβλητη: Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στην ευρωπαϊκή ρύθμιση (ιδίως, στη ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και προσαρτάται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP ([1])) εθνική ρύθμιση (ιδίως, το άρθρο 3, παράγραφος 6, της πράξεως νομοθετικού περιεχομένου 64 της 30ής Απριλίου 2010, η οποία κυρώθηκε, κατόπιν τροποποιήσεων, με τον νόμο 100 της 29ης Ιουνίου 2010) η οποία, εξαιρώντας γενικά τις σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου των υπαλλήλων των ιδρυμάτων λυρικής σκηνής από τον κανόνα ότι η σύμβαση αορίστου χρόνου συνιστά τη γενική μορφή εργασιακών σχέσεων, έχει την έννοια πλήρους ελευθερώσεως των εν λόγω σχέσεων εργασίας, χωρίς πρόβλεψη, ακόμη και σε περίπτωση επαναλήψεως των συμβάσεων πέραν της τριετίας (ή άλλου διαστήματος), μέτρων μετατροπής της σχέσεως εργασίας σε σχέση εργασίας αορίστου χρόνου και/ή αποζημιώσεως;

([1]) ΕΕ L 175, σ. 43.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto (Ιταλία) στις 8 Ιουνίου 2017 — Memoria Srl, Antonia Dall'Antonia κατά Comune di Padova

(Υπόθεση C-342/17)

(2017/C 309/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Memoria Srl, Antonia Dall'Antonia

Καθού: Comune di Padova

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει τα άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται στην εφαρμογή των ακόλουθων διατάξεων του άρθρου 52 του κανονισμού περί των ταφικών υπηρεσιών του Δήμου της Πάντοβα:

«Εν ουδεμία περιπτώσει επιτρέπεται στον θεματοφύλακα να αναθέσει σε τρίτον τη φύλαξη της τεφροδόχου. Η απαγόρευση αυτή ισχύει ακόμη και σε περίπτωση αντίθετης βουλήσεως του θανόντος την οποία είχε ρητώς εκφράσει εν ζωή» (παράγραφος 3).

«Είναι υποχρεωτική η φύλαξη της τεφροδόχου αποκλειστικώς στην κατοικία του θεματοφύλακα […]» (παράγραφος 4).

«Η φύλαξη τεφροδόχων εν ουδεμία περιπτώσει δύναται να έχει κερδοσκοπικό χαρακτήρα και, ως εκ τούτου, δεν επιτρέπονται οικονομικές δραστηριότητες που έχουν ως αντικείμενο, έστω και μη αποκλειστικό, τη φύλαξη τεφροδόχων για οποιονδήποτε λόγο και για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα. Η απαγόρευση αυτή ισχύει ακόμη και σε περίπτωση αντίθετης βουλήσεως του θανόντος την οποία είχε ρητώς εκφράσει εν ζωή» (παράγραφος 10).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 16 Ιουνίου 2017 — Hüsken κ.λπ. κατά Lufthansa CityLine GmbH

(Υπόθεση C-368/17)

(2017/C 309/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Hüsken κ.λπ.

Εναγομένη: Lufthansa CityLine GmbH

Η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου με διάταξη του Δικαστηρίου της 6ης Ιουλίου 2017.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 21 Ιουνίου 2017 — Finanzamt B κατά A-Brauerei

(Υπόθεση C-374/17)

(2017/C 309/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Καθής και αναιρεσείουσα: Finanzamt B

Προσφεύγουσα και αναιρεσίβλητη: A-Brauerei

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ την έννοια ότι υφίσταται απαγορευόμενη ενίσχυση κατά τη διάταξη αυτή όταν, σύμφωνα με καθεστώς που ισχύει σε κράτος μέλος, δεν επιβάλλεται φόρος μεταβιβάσεως ακινήτων για φορολογητέα απόκτηση λόγω μετατροπής (συγχωνεύσεως), εάν στην πράξη μετατροπής συμμετέχουν συγκεκριμένα υποκείμενα δικαίου (ελέγχουσα επιχείρηση και ελεγχόμενη επιχείρηση) και η συμμετοχή της ελέγχουσας επιχειρήσεως στην ελεγχόμενη επιχείρηση ανέρχεται σε ποσοστό 100 % επί πέντε έτη πριν και επί πέντε έτη μετά από τη σχετική νομική πράξη;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (Λιθουανία) στις 29 Ιουνίου 2017 — UAB «EVP International» κατά Lietuvos bankas

(Υπόθεση C-389/17)

(2017/C 309/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: UAB «EVP International»

Εφεσίβλητη: Lietuvos bankas

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2009/110/ΕΚ ([1]) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για την ανάληψη, άσκηση και προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος, την τροποποίηση των οδηγιών 2005/60/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ και την κατάργηση της οδηγίας 2000/46/ΕΚ, την έννοια ότι, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, οι ακόλουθες πράξεις θεωρείται ότι συνιστούν υπηρεσίες πληρωμής που έχουν σχέση με την έκδοση ηλεκτρονικού χρήματος:

α) πράξη πληρωμής με την οποία, κατόπιν αιτήσεως (εντολής) του κατόχου ηλεκτρονικού χρήματος προς το ίδρυμα ηλεκτρονικού χρήματος (τον εκδότη), το ηλεκτρονικό χρήμα (εξαργυρώσιμο χρηματικό ποσό) εξαργυρώνεται στην ονομαστική του αξία και μεταφέρεται σε τραπεζικό λογαριασμό τρίτου·

β) πράξη πληρωμής με την οποία, κατόπιν εντολής του πωλητή, ο αγοραστής (πληρωτής) αγαθών και/ή υπηρεσιών πληρώνει για τα αγαθά και/ή τις υπηρεσίες με μεταφορά/πληρωμή χρηματικού ποσού σε ίδρυμα ηλεκτρονικού χρήματος (εκδότη ηλεκτρονικού χρήματος) το οποίο, άμα τη παραλαβή του χρηματικού ποσού, εκδίδει ηλεκτρονικό χρήμα ίσης αξίας με το ληφθέν χρηματικό ποσό υπέρ του πωλητή (κατόχου ηλεκτρονικού χρήματος);

([1]) Οδηγία 2009/110/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για την ανάληψη, άσκηση και προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος, την τροποποίηση των οδηγιών 2005/60/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ και την κατάργηση της οδηγίας 2000/46/ΕΚ (ΕΕ 2009, L 267, σ. 7).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Dolj (Ρουμανία) στις 30 Ιουνίου 2017 — Mihaela Iuliana Scripnic, Radu Constantin Scripnic, Alexandru Gheorghița, Vasilica Gheorghița κατά SC Bancpost SA, SC Bancpost SA — sucursala Dolj

(Υπόθεση C-400/17)

(2017/C 309/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Dolj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: Mihaela Iuliana Scripnic, Radu Constantin Scripnic, Alexandru Gheorghița, Vasilica Gheorghița

Εφεσίβλητες: SC Bancpost SA, SC Bancpost SA — sucursala Dolj

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13 ([1]) να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η απορρέουσα από τη σύμβαση σημαντική ανισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των συμβαλλομένων καλύπτει επίσης την περίπτωση στην οποία, κατά τη διάρκεια συμβάσεως διαδοχικής εκτελέσεως, σημαντικές μεταβολές στη συναλλαγματική ισοτιμία, τις οποίες κανένα συμβαλλόμενο μέρος δεν μπορούσε να προβλέψει, έχουν καταστήσει τις υποχρεώσεις του καταναλωτή υπερβολικά επαχθείς σε σύγκριση με το χρονικό σημείο συνάψεως της συμβάσεως;

2) Πρέπει ο σαφής και κατανοητός τρόπος με τον οποίο διατυπώνεται συμβατική ρήτρα, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η εν λόγω συμβατική ρήτρα πρέπει μόνο να αναφέρει τους λόγους της προσθήκης της στη σύμβαση και τον μηχανισμό λειτουργίας της ή πρέπει επίσης να αναφέρει όλες τις συνέπειες που μπορεί να έχει στην τιμή που καταβάλλεται από τον καταναλωτή, όπως τον συναλλαγματικό κίνδυνο;

3) Πρέπει η φράση «δεν δεσμεύουν τους καταναλωτές» που περιλαμβάνεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση που προκύπτει σημαντική ανισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των συμβαλλομένων ως αποτέλεσμα της εξελίξεως της συναλλαγματικής ισοτιμίας, το εθνικό δικαστήριο μπορεί να απαλλάξει τον καταναλωτή από την υποχρέωση να φέρει εξ ολοκλήρου τον συναλλαγματικό κίνδυνο;

([1]) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29, ειδική έκδοση: Κεφάλαιο 15, τόμος 2, σ. 273.

Αναίρεση που άσκησε στις 4 Ιουλίου 2017 η JYSK sp. z o.o. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 4 Μαΐου 2017 στην υπόθεση T-403/15, JYSK sp. z o.o. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-402/17 P)

(2017/C 309/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: JYSK sp. z o.o. (εκπρόσωπος: H. Sønderby Christensen, advokat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί να αναιρεθεί η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου με την οποία κρίθηκε απαράδεκτη η προσφυγή της με την αιτιολογία ότι δεν την αφορά άμεσα και ατομικά η απόφαση της Επιτροπής C (2015) 3228 final της 11ης Μαΐου 2015, προβάλλοντας ότι παραβιάζει την αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η έμμεση πρόσβαση στο Δικαστήριο μέσω αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως εκ μέρους των πολωνικών δικαστηρίων δεν παρέχει την προστασία που εγγυάται το άρθρο 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η ανωτέρω απόφαση της Επιτροπής την αφορά άμεσα και ατομικά.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Λιθουανία) στις 10 Ιουλίου 2017 — UAB «Roche Lietuva» κατά VšĮ Kauno Dainavos poliklinika

(Υπόθεση C-413/17)

(2017/C 309/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: UAB «Roche Lietuva»

Αναιρεσίβλητη: VšĮ Kauno Dainavos poliklinika

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει οι διατάξεις των άρθρων 2 και 23 και του παραρτήματος VI της οδηγίας 2004/18 ([1]) (από κοινού ή χωριστά, αλλά όχι αποκλειστικά και μόνον αυτές), να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι, όταν μια αναθέτουσα αρχή –νοσηλευτικό ίδρυμα– προτίθεται να αποκτήσει προμήθειες (ιατρικό διαγνωστικό εξοπλισμό και υλικό) ή συγκεκριμένα δικαιώματα επ' αυτών, μέσω δημόσιας συμβάσεως, προκειμένου να είναι σε θέση να διενεργεί η ίδια εξετάσεις, η διακριτική της ευχέρεια περιλαμβάνει το δικαίωμά της να ορίζει στις τεχνικές προδιαγραφές, όσον αφορά τις εν λόγω προμήθειες, μόνον εκείνες τις απαιτήσεις που καθορίζουν τις ποιοτικές παραμέτρους των προς διενέργεια εξετάσεων, καθώς και τις επιδόσεις του εργαστηρίου εξετάσεων, και όχι εκείνες που περιγράφουν μεμονωμένα τα κατ' ιδίαν χαρακτηριστικά που αφορούν τη λειτουργία (τεχνικά χαρακτηριστικά) και τη χρήση (λειτουργικά χαρακτηριστικά) του εξοπλισμού και/ή του υλικού, και ότι το περιεχόμενο αυτών των απαιτήσεων πρέπει να περιγράφεται χωριστά στις προδιαγραφές της εν λόγω διαδικασίας για τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων;

([1]) Οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ 2004, L 134, σ. 114).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) την 17η Ιουλίου 2017 — Μοναχός Ειρηναίος, κατά κόσμον Αντώνιος Γιακουμάκης του Εμμανουήλ κατά Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών

(Υπόθεση C-431/17)

(2017/C 309/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτών: Μοναχός Ειρηναίος, κατά κόσμον Αντώνιος Γιακουμάκης του Εμμανουήλ

Καθού: Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών

Προδικαστικό ερώτημα

Το άρθρο 3 της οδηγίας 98/5/ΕΚ ([1]) έχει την έννοια ότι η εγγραφή ενός μοναχού της Εκκλησίας της Ελλάδος ως δικηγόρου στα μητρώα της αρμόδιας αρχής κράτους μέλους διαφορετικού από εκείνο στο οποίο έχει αποκτήσει τον επαγγελματικό του τίτλο, προκειμένου να ασκεί εκεί το επάγγελμά του υπό τον επαγγελματικό του τίτλο καταγωγής, μπορεί να απαγορεύεται από τον εθνικό νομοθέτη, για τον λόγο ότι οι μοναχοί της Εκκλησίας της Ελλάδος δεν δύναται, κατά το εθνικό δίκαιο, να εγγράφονται στα μητρώα των δικηγορικών συλλόγων, επειδή δεν παρέχουν, λόγω της ιδιότητάς τους αυτής, ορισμένα απαραίτητα για την άσκηση της δικηγορίας εχέγγυα;

([1]) Οδηγία 98/5/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Φεβρουαρίου 1998 για τη διευκόλυνση της μόνιμης άσκησης του δικηγορικού επαγγέλματος σε κράτος μέλος διάφορο εκείνου στο οποίο αποκτήθηκε ο επαγγελματικός τίτλος.(*ΕΕ 1998, L 77, σ. 36).*

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 24 Ιουλίου 2017 — Abraxis Bioscience LLC κατά Comptroller General of Patents

(Υπόθεση C-443/17)

(2017/C 309/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Abraxis Bioscience LLC

Καθού: Comptroller General of Patents.

Προδικαστικά ερωτήματα

Πρέπει το άρθρο 3, στοιχείο δ', του κανονισμού ΣΠΠ ([1]) να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει τη χορήγηση ΣΠΠ όταν, αφενός, η αναφερόμενη στο άρθρο 3, στοιχείο β', άδεια κυκλοφορίας στην αγορά είναι η πρώτη άδεια κυκλοφορίας εντός του πεδίου εφαρμογής του κύριου διπλώματος ευρεσιτεχνίας για τη διάθεση του προϊόντος στην αγορά ως φαρμάκου και, αφετέρου, το προϊόν αποτελεί νέο παρασκεύασμα παλαιότερης δραστικής ουσίας;

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα (ΕΕ 2009, L 152, σ. 1)

Αναίρεση που άσκησε στις 31 Ιουλίου 2017 ο Rami Makhlouf κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 18 Μαΐου 2017 στην υπόθεση T-410/16, Rami Makhlouf κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-458/17 P)

(2017/C 309/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Rami Makhlouf (εκπρόσωπος: E. Ruchat, δικηγόρος)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την αίτηση αναιρέσεως·

κατά συνέπεια,

— να αναιρέσει την απόφαση της 18ης Μαΐου 2017 που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση T-410/16, Rami Makhlouf κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ECLI:EU:T:2017:349·

και

κρατώντας και δικάζοντας την υπόθεση επί της ουσίας:

— να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/850 της 27ης Μαΐου 2016 ([1]) και τις ακόλουθες εκτελεστικές πράξεις της αποφάσεως αυτής, στο μέτρο που αφορούν τον αναιρεσείοντα·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν αναγνώρισε το δικαίωμα ακροάσεως του αναιρεσείοντος πριν από τη λήψη των νέων περιοριστικών μέτρων, το οποίο κατοχυρώνεται με το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο και παραποίηση των πραγματικών περιστατικών, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο αγνόησε τα άρθρα που είχε προσκομίσει ο αναιρεσείων προς στήριξη της προσφυγής του ακυρώσεως, με σκοπό να αποδείξει ότι δεν στήριζε το συριακό καθεστώς.

Ο τρίτος λόγος αναιρέσεως αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε παράνομες τις διατάξεις των άρθρων 27 και 28 της αποφάσεως 2013/255/ΚΕΠΠΑ ([2]), κατά τις οποίες το γεγονός ότι ένα πρόσωπο είναι μέλος της οικογένειας Al-Assad ή της οικογένειας Makhlouf συνιστά αυτοτελές κριτήριο που δικαιολογεί την επιβολή κυρώσεως, αντιστρέφοντας παράλληλα το βάρος αποδείξεως.

Ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο και έλλειψη αιτιολογήσεως, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η έννοια του «επιφανούς επιχειρηματία» ήταν αρκετά σαφής ώστε να περιληφθεί ο αναιρεσείων στους καταλόγους των προσώπων και οντοτήτων επί των οποίων επιβάλλονταν τα περιοριστικά μέτρα και ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους έκρινε ότι ο αναιρεσείων ασκούσε επιρροή στο συριακό καθεστώς.

([1]) Απόφαση ΚΕΠΠΑ/2016/850 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2016, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2016, L 141, σ. 125).

([2]) Απόφαση 2013/255/ΚΕΠΠΑ, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2013, L 147, σ. 14).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 2017 — Qualcomm και Qualcomm Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-371/17 R)

[Ασφαλιστικά μέτρα — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρο 18, παράγραφος 3 — Απόφαση περί παροχής πληροφοριών — Αίτηση ασφαλιστικών μέτρων — Έλλειψη επείγοντος]

(2017/C 309/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσες: Qualcomm, Inc. (Σαν Ντιέγκο, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) και Qualcomm Europe, Inc. (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: M. Pinto de Lemos Fermiano Rato και M. Davilla, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. Van Vliet, G. Conte, C. Urraca Caviedes και M. Farley)

Αντικείμενο

Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ, για την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της 31ης Μαρτίου 2017, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 18, παράγραφος 3, και του άρθρου 24, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1) [υπόθεση AT.39711 — Qualcomm (επιθετική πολιτική τιμών)].

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.*

2) *Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.*

Προσφυγή της 11ης Ιουλίου 2017 — Laboratoires Majorelle κατά EUIPO — Jardin Majorelle (LABORATOIRES MAJORELLE)

(Υπόθεση T-429/17)

(2017/C 309/44)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Laboratoires Majorelle (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: G. Odinot, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Jardin Majorelle (Μαρακές, Μαρόκο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «LABORATOIRES MAJORELLE» — Υπ' αριθ. 11 371 655 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Μαΐου 2017 στην υπόθεση R 1238/2016-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να δεχθεί την καταχώριση του κοινοτικού σήματος «LABORATOIRES MAJORELLE» για:

κλάση 3: σαπούνια· καλλυντικά· προϊόντα καλλωπισμού· παρασκευάσματα πλύσης για την περιποίηση των ευαίσθητων περιοχών, για απόσμηση ή για σκοπούς υγιεινής· καλλυντικά παρασκευάσματα για τη φροντίδα του δέρματος· μη φαρμακευτικά παρασκευάσματα για την περιποίηση του δέρματος· παρασκευάσματα για τον καθαρισμό του δέρματος· προϊόντα περιποίησης του δέρματος.

κλάση 5: φαρμακευτικά προϊόντα για τη φροντίδα του δέρματος· διαιτητικές ουσίες (για ιατρική χρήση)· βότανα φαρμακευτικά· συμπληρώματα δίαιτας και διατροφής· συμπληρώματα διατροφής για ιατρικές χρήσεις· συμπληρώματα υγιεινής διατροφής· φαρμακευτικά προϊόντα.

κλάση 10: συσκευές και εργαλεία χειρουργικά, ιατρικά, οδοντιατρικά και κτηνιατρικά, τεχνητά μέλη, μάτια και δόντια· ορθοπεδικά είδη· υλικό χειρουργικών ραμμάτων· χειρουργικές συσκευές και όργανα· ιατρικές συσκευές και όργανα·

— να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

— Παράβαση του κανονισμού 207/2009 όσον αφορά το υποστατό των προγενέστερων δικαιωμάτων επί των οποίων στηρίζεται η ανακοπή, την εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων της ουσιαστικής χρήσεως των προγενέστερων σημάτων και τη συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως.

Προσφυγή της 17ης Ιουλίου 2017 — The Scotch Whisky Association κατά EUIPO — José Estévez (JOHN COR)

(Υπόθεση T-438/17)

(2017/C 309/45)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: The Scotch Whisky Association (Εδιμβούργο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: F. Rodríguez Domínguez και J. Gracia Albero, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: José Estévez, SA (Jerez de la Frontera, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «JOHN COR» — Υπ' αριθ. 10 965 937 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 16ης Μαΐου 2017 στην υπόθεση R 1289/2016-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

— Παράβαση των άρθρων 64, παράγραφος 1, και 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009.

— Παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 21ης Ιουλίου 2017 — Lupu κατά EUIPO — Dzhihangir (Djili soy original DS)

(Υπόθεση T-456/17)

(2017/C 309/46)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Victor Lupu (Βουκουρέστι, Ρουμανία) (εκπρόσωπος: P. Acsinte, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Ibryam Dzhihangir (Silistra, Βουλγαρία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτών: Ο προσφεύγων

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «Djili soy original DS» — Υπ' αριθ. 8 810 558 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Μαΐου 2017 στην υπόθεση R 516/2011-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να κάνει δεκτή την ανακοπή κατά της υπ' αριθ. 008404551 αίτησης καταχώρισης του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Djili DS» και/ή να ακυρώσει την υπ' αριθ. 008404551 καταχώριση του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Djili DS»·

— επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών της 3ης Μαΐου 2017 στην υπόθεση R 516/2011-5 και να διατάξει την επανάληψη της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών καθώς και να διατάξει το τμήμα προσφυγών να διατηρήσει την αναστολή της ενώπιόν του διαδικασίας έως ότου προσκομισθεί ενώπιόν του γραπτή, αιτιολογημένη και υπογεγραμμένη οριστική απόφαση επί της προσφυγής ακύρωσης στην υπόθεση 2794/1/2016·

— να καταδικάσει το EUIPO και τον Ibryam Dzhihangir στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

— Παράβαση του άρθρου 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου.

— Παράβαση του κανόνα 20, παράγραφος 7, στοιχεία α' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα.

— Παράβαση mutatis mutandis του άρθρου 53, παράγραφος 2, στοιχεία γ' και δ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, σε σχέση με το δικαίωμα δημιουργού του προσφεύγοντος επί της εικόνας της συσκευασίας «Djili», με κόκκινα γράμματα σε μπλε συσκευασία όπου απεικονίζεται ένας παπαγάλος, και σε σχέση με τα δικαιώματα του προσφεύγοντος να χρησιμοποιεί εμπορική ονομασία για προϊόντα κατά την έννοια της απόφασης του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση C-17/06 «Celine».

— Παράβαση οποιασδήποτε άλλης νομικής διάταξης.

Προσφυγή της 21ης Ιουλίου 2017 — Fifth Avenue Entertainment κατά EUIPO — Commodore Entertainment Corporation (THE COMMODORES)

(Υπόθεση T-459/17)

(2017/C 309/47)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fifth Avenue Entertainment LLC (Ορλάντο, Φλόριντα, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: B. Brandreth, barrister, και D. Cañadas Arcas, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Commodore Entertainment Corporation (Saint Paul, Μινεσότα, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «THE COMMODORES» — Υπ' αριθ. 13 370 077 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 22ας Μαΐου 2017 στην υπόθεση R 851/2016-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009·

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή-αγωγή της 26ης Ιουλίου 2017 — TP κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-464/17)

(2017/C 309/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: TP (εκπρόσωπος: W. Limuti, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει και να ανακαλέσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να ακυρώσει κάθε συνακόλουθη πράξη που απορρέει από αυτήν ή που να την έχει εκλάβει ως προϋπόθεση, ακόμη και αν δεν έχει καταστεί γνωστή, προβαίνοντας σε ανάκληση κάθε προκύπτοντος αποτελέσματος ως προς την ισχύ τους έναντι του προσφεύγοντος-ενάγοντος και ως προς την ισχύ τους έναντι της νομικής και περιουσιακής καταστάσεώς του και να αποφανθεί ότι το σχετικό ζήτημα θα πρέπει να αντιμετωπιστεί κατά τρόπον ώστε να παρασχεθεί στον προσφεύγοντα-ενάγοντα η δυνατότητα να λάβει γνώση, προηγουμένως, των αναγκαίων πληροφοριών προκειμένου να προβάλει τους λόγους που στηρίζουν την άποψή του και ότι η νέα απόφαση επ' αυτού θα πρέπει να ληφθεί τηρουμένων των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της νομιμότητας και της διαφάνειας·

— να κάνει δεκτή την υπό κρίση προσφυγή-αγωγή και, συνακολούθως, να προβεί σε αναγνώριση της υπάρξεως της ζημίας που έχει υποστεί μέχρι τούδε ο υπάλληλος και, ειδικότερα, όχι μόνον της περιουσιακής ζημίας, αλλά και της μη περιουσιακής ζημίας, ήτοι της βλάβης της ψυχοσωματικής υποστάσεώς του, όπως αυτή καταγράφεται στην παρατιθέμενη στα σχετικά δικόγραφα ιατρική πραγματογνωμοσύνη, περιλαμβανομένης και της αναγνωρίσεως της υπάρξεως της ζημίας μέσης βαρύτητας που συνίσταται στη χειροτέρευση των ζωτικών συνθηκών, καθόσον ο υπάλληλος παρουσιάζει διαταραχή της προσαρμοστικότητας με άγχος και πεσμένη διάθεση, που είναι χρονίας μορφής και προκλήθηκε από το τραύμα που αυτός υπέστη στο εργασιακό πλαίσιο, ζημίας ποσοτικώς αποτιμώμενης σε ποσοστό ανερχόμενο στο 20 %.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή-αγωγή στρέφεται κατά της αποφάσεως περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως την οποία είχε υποβάλει ο προσφεύγων-ενάγων και με την οποία είχε αμφισβητηθεί η παρακράτηση από τον μισθό του προσφεύγοντος-ενάγοντος, παρακράτηση που διενεργήθηκε από το Γραφείο Διαχείρισης και Εκκαθάρισης των Ατομικών Δικαιωμάτων (PMO) συνεπεία της αποφάσεως του Tribunale di Treviso (πρωτοδικείο του Treviso, Ιταλία) με την οποία εκδόθηκε το διαζύγιο μεταξύ του προσφεύγοντος-ενάγοντος και της πρώην συζύγου του.

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τους κάτωθι λόγους.

1. Προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως του υπαλλήλου και παροχής διευκρινίσεων εκ μέρους του, δικαιώματος το οποίο έχει θεσμοθετηθεί για την προστασία του υπαλλήλου.

2. Προσβολή του δικαιώματος του προσφεύγοντος-ενάγοντος να λάβει τις κρίσιμες για την άμυνά του πληροφορίες.

3. Προσβολή του δικαιώματος του προσφεύγοντος-ενάγοντος να γνωστοποιηθούν σ' αυτόν οι λόγοι για τους οποίους δεν είχε τη δυνατότητα να λάβει τις κρίσιμες πληροφορίες.

4. Παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής [1], και, κατά συνέπεια, προσβολή του δικαιώματος για τη λήψη πληροφοριών σχετικά με την ευρισκόμενη σε εξέλιξη διαδικασία που αφορά τον προσφεύγοντα-ενάγοντα και παράβαση της υποχρεώσεως γνωστοποιήσεως της αιτιολογίας των σχετικών αποφάσεων.

5. Παράβαση του άρθρου 24 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, κατά συνέπεια, προσβολή του δικαιώματος του προσφεύγοντος-ενάγοντος να παρασχεθεί σ' αυτόν υποστήριξη και αρωγή εκ μέρους του θεσμικού οργάνου έναντι προσβολών προερχομένων από άλλα πρόσωπα.

6. Ύπαρξη βλάβης της ψυχοσωματικής υποστάσεως του προσώπου του προσφεύγοντος-ενάγοντος και ύπαρξη σχετικού αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της συμπεριφοράς της Διοικήσεως και της βλάβης που προκλήθηκε.

[1] ΕΕ 2001, L 145, σ. 3.

Προσφυγή της 26ης Ιουλίου 2017 — VKR Holding κατά EUIPO (VELUX)

(Υπόθεση T-465/17)

(2017/C 309/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: VKR Holding A/S (Søborg, Δανία) (εκπρόσωπος: J. Heebøll, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «VELUX» — Αίτηση υπ' αριθ. T 2 299 611

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 23ης Μαΐου 2017 στην υπόθεση R 1927/2016-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απορριπτική απόφαση του τμήματος προσφυγών και, κατά συνέπεια, να δεχθεί την αίτηση υπ' αριθ. T 2 299 611 σχετικά με το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπ' αριθ. 000651869 (VELUX),

— επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 34, παράγραφος 2, και του κανόνα 28 του κανονισμού για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προσφυγή της 28ης Ιουλίου 2017 — The Scotch Whisky Association κατά EUIPO — José Estévez (JOHN COR)

(Υπόθεση T-469/17)

(2017/C 309/50)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: The Scotch Whisky Association (Εδιμβούργο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: F. Rodríguez Domínguez και J. Gracia Albero, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: José Estévez, SA (Jerez de la Frontera, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «JOHN COR»/Υπ' αριθ. 10 965 937 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 31ης Μαΐου 2017 στην υπόθεση R 1290/2016-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

— να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

— Παράβαση των άρθρων 64, παράγραφος 1, και 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009.

— Παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού 207/2009.

— Παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 26ης Ιουλίου 2017 — Sensotek κατά EUIPO — Senso Tecnologie (sensotek)

(Υπόθεση T-470/17)

(2017/C 309/51)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sensotek GmbH (Reichenbach an der Fils, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Klink, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Senso Tecnologie Srl (Ρώμη, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο περιέχει το λεκτικό στοιχείο «sensotek» — Υπ' αριθ. 10 648 871 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 16ης Μαΐου 2017 στην υπόθεση R 1953/2016-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 28ης Ιουλίου 2017 — Edison κατά EUIPO (EDISON)

(Υπόθεση T-471/17)

(2017/C 309/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Edison SpA (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: F. Boscariol de Roberto, D. Martucci και I. Gatto, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «EDISON» — Υπ' αριθ. 3 315 991 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 28ης Απριλίου 2017 στην υπόθεση R 1355/2016-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

— Η απόφαση ενέχει πλάνη κατά το μέτρο που αποκλείει από την κλάση 4 την «Ηλεκτρική ενέργεια» ως μη εμπίπτουσα στις κατηγορίες «καύσιμα (συμπεριλαμβανομένων και των καυσίμων για κινητήρες)», «καύσιμα κινητήρα» και «φωτιστικές ουσίες» της όγδοης έκδοσης του Διακανονισμού της Νίκαιας.

Προσφυγή της 3ης Αυγούστου 2017 — Ghost — Corporate Management κατά EUIPO (Dry Zone)

(Υπόθεση T-488/17)

(2017/C 309/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ghost — Corporate Management SA (Λισσαβώνα, Πορτογαλία) (εκπρόσωπος: S. de Barros Araújo, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Dry zone» — Υπ' αριθ. 15 498 322 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5/6/2017 στην υπόθεση R 0683/2017-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κάνει δεκτή την παρούσα προσφυγή και να ακυρώσει στο σύνολό της την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5/6/2017 και, κατά συνέπεια, να εκδώσει απόφαση με την οποία να κρίνεται εμπρόθεσμη η προσφυγή υπό τα στοιχεία R 683/2017-2, MUE n.º 015498322 Dry Zone, ώστε να συνεχισθεί η διαδικασία·

— να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

— Πρώτος λόγος: παράβαση των άρθρων 60 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1) και του κανόνα 72, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2686/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1995, L 303, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/2424 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2015, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα και του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 2869/95 της Επιτροπής σχετικά με τα πληρωτέα προς το Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς τέλη (ΕΕ 2015, L 341, σ. 21)·

— Δεύτερος λόγος: μη τήρηση των διαδικαστικών εγγυήσεων της προσφεύγουσας, καθόσον δεν ελήφθη υπόψη η συνδρομή περιστάσεων που δεν ενέπιπταν στη σφαίρα επιρροής της ή συνιστούσαν περίπτωση ανωτέρας βίας, με αποτέλεσμα να παραβιασθεί η αρχή της αναλογικότητας·

— Τρίτος λόγος: παραβίαση των αρχών προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και ασφάλειας δικαίου.

Προσφυγή της 2ας Αυγούστου 2017 — Windspiel Manufaktur κατά EUIPO (απεικόνιση πώματος φιάλης)

(Υπόθεση T-489/17)

(2017/C 309/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Windspiel Manufaktur GmbH (Daun, Γερμανία) (εκπρόσωπος: O. Löffel, Rechtsanwalt)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Σήμα θέσεως της Ευρωπαϊκής Ένωσης (απεικόνιση πώματος φιάλης) — Υπ' αριθ. 15 024 987 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 1ης Ιουνίου 2017 στην υπόθεση R 1374/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Ιουλίου 2017 — Gauff κατά EUIPO — H.P. Gauff Ingenieure (GAUFF)

(Υπόθεση T-13/16) ([1])

(2017/C 309/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

([1]) ΕΕ C 90 της 7.3.2016.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 2017 — Bank of New York Mellon κατά EUIPO — Nixen Partners (NEXEN PULSE)

(Υπόθεση T-260/17) ([1])

(2017/C 309/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

([1]) ΕΕ C 221 της 10.7.2017.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL